

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 20. јун 2022. године

БАЊА ЛУКА

Број 58

Год. XXXI

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Atos bank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
БПШ Банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1135

На основу члана 9. став 6. Уредбе са законском снагом о Компензационом фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 46/20, 53/20, 90/21 и 37/22) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на приједлог Управног одбора Компензационог фонда Републике Српске, на 173. сједници, одржаној 9.6.2022. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ ДОДЈЕЛЕ ТУРИСТИЧКИХ ВАУЧЕРА

Члан 1.

Овом уредбом уређују се начин и поступак додјеле туристичких ваучера грађанима Републике Српске за субвенционисано коришћење угоститељских услуга у угоститељским објектима.

Члан 2.

(1) С циљем развоја домаћег туризма и санирања штете туристичким субјектима изазване пандемијом вирусом корона (SARS-CoV-2), у буџету Компензационог фонда Републике Српске обезбјеђују се средства за субвенционисано коришћење услуга код угоститеља додјелом туристичког ваучера (у даљем тексту: ваучер).

(2) Ваучер је документ који издаје Министарство трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) на основу којег корисник ваучера остварује право да једанпут у току буџетске године оствари субвенцију на име цијене услуге смјештаја која укључује ноћење са доручком у једној смјештајној јединици угоститељског објекта за смјештај, без субвенције осталих трошкова исхране и пића или других факултативних услуга.

(3) Корисник ваучера је сваки пунољетни грађанин Републике Српске (у даљем тексту: Република), као и грађанин са пребивалиштем у Брчко Дистрикту који поседује држављанство Републике, без обзира на висину личних примања.

(4) Ваучер се може искористити за плаћање:

1) трошкова из става 2. овог члана у минималном трајању од два ноћења заредом у корист једног корисника ваучера у једној смјештајној јединици,

2) трошкова из става 2. овог члана у минималном трајању од три ноћења заредом у корист два корисника ваучера у једној смјештајној јединици и

3) трошкова из става 2. овог члана у минималном трајању од укупно четири ноћења заредом у најмање два угоститељска објекта за смјештај у корист три корисника ваучера ако се туристички аранжман реализије посредством туристичке агенције и под условом да је у једном објекту остварено најмање једно ноћење.

(5) Ваучер се може искористити у периоду од 1. јула до 30. октобра 2022. године.

Члан 3.

(1) Корисник ваучера може користити ваучер само ради плаћања услуга смјештаја (ноћење са доручком) код угоститеља у угоститељском објекту који се налази ван мјеста пребивалишта корисника ваучера.

(2) Корисник ваучера је дужан да лично користи услуге смјештаја код угоститеља.

(3) Право на субвенцију трошкова смјештаја (ноћење са доручком) код угоститеља корисник ваучера може остварити директно у односу са угоститељем или уз посредовање туристичке агенције.

(4) Услугу смјештаја (ноћење са доручком) из члана 2. став 2. ове уредбе може пружити пословни субјекат регистрован као привредно друштво, друго правно лице или предузетник који пружа угоститељске услуге у угоститељским објектима за смјештај у складу са прописима којим се уређује област угоститељства (у даљем тексту: угоститељ).

(5) Туристичка агенција осмишљава и организује туристички пакет-аранжман, који подразумијева коришћење услуга превоза и/или смјештаја, исхране и пића код угоститеља из става 4. овог члана.

(6) Смјештајна јединица из члана 2. став 2. ове уредбе је соба или апартман.

Члан 4.

(1) Министарство у једном од дневних штампаних гласила који се дистрибуира на територији Републике објављује Јавни позив за учешће у поступку додјеле ваучера (у даљем тексту: Јавни позив).

(2) Право учешћа на Јавном позиву има:

1) угоститељ који на дан објављивања Јавног позива:

1. има регистровано сједиште, односно пословну јединицу у Републици,

2. има најмање четири радника који су у Јединствени систем регистрације, контроле и наплате доприноса (у даљем тексту: Јединствени систем) пријављена на пуно радно вријеме,

3. има измирене све доспјеле пореске обавезе на дан 31.5.2022. године;

2) туристичка агенција носилац лиценце Министарства из члана 37. Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", број 45/17), која је на дан 31.5.2022. године измирила све доспјеле пореске обавезе и

3) угоститељ и туристичка агенција који су остварили финансијски губитак, који подразумијева просјечан пад пословног прихода у периоду април-јун 2020. године у проценту од најмање 15% и више у односу на остварен пословни приход у периоду април-јун 2019. године.

(3) Изузетно, одредба из става 2. тачка 3. овог члана не односи се на угоститеље и туристичке агенције који су након 1.6.2020. године отпочели обављање угоститељске дјелатности, односно дјелатности туристичких агенција.

Члан 5.

(1) Угоститељ и туристичка агенција подносе Министарству захтјев за учешће на Јавном позиву путем јединствене електронске апликације.

(2) Захтјев угоститеља садржи:

1) пословно име (фирму) угоститеља,
2) јединствени идентификациони број (ЈИБ) угоститеља,
3) број жиро рачуна угоститеља и назив банке код које је отворен жиро рачун,

4) сједиште, односно адресу пословања (улица, број, мјесто, поштански број, град/општина) угоститеља,

5) податке о угоститељском објекту, и то: назив угоститељског објекта за смјештај, врста објекта за смјештај према важећим прописима у области угоститељства који регулишу разврставање угоститељских објеката, адреса сједишта објекта и категорија објекта,

6) податке о пословном приходу у периоду април-јун 2019. и 2020. године, осим у случају из члана 4. став 3. ове уредбе и

7) телефон, е-mail адресу и податке о овлашћеном лицу угоститеља.

(3) Уз захтјев угоститељ је путем јединствене електронске апликације дужан доставити:

1) уговор или други доказ о отвореном жиро рачуну,
2) овјерен и од стране овлашћеног лица угоститеља потписан цјеновник услуга смјештаја које укључују ноћење са доручком, односно цјеновник појединачних услуга ако се ради о туристичком пакет-аранжману у којем је јасно издвојена цијена ноћења са доручком,

3) овјерену и од стране овлашћеног лица угоститеља потписану потврду о укупном броју смјештајних јединица (собе, апартмани) које ће се ставити на располагање корисницима ваучера, са навођењем појединачног броја смјештајне јединице и капацитета појединачне смјештајне јединице према критеријуму броја кревета/лежаја и

4) копију пријаве пореза на додату вриједност за период из члана 4. став 2. тачка 3. ове уредбе.

(4) Помоћни лежај се не рачуна у капацитет појединачне смјештајне јединице (соба/апартман) угоститеља из става 3. тачка 3. овог члана.

(5) Угоститељ је дужан да путем јединствене електронске апликације информише Министарство о свим статусним и другим промјенама у току периода трајања шеме додјеле ваучера, о повећању или смањењу броја смјештајних јединица и промјени цијене смјештаја, те да о статусним и другим промјенама достави одговарајуће доказе.

(6) За сваки угоститељски објекат за смјештај који угоститељ ставља у функцију реализације шеме додјеле ваучера доставља се документација из става 3. т. 2. и 3. овог члана.

(7) Подаци из захтјева из става 2. овог члана и документације из става 3. овог члана морају да буду тачни и истинити.

(8) Министарство, по службеној дужности, увидом у Јединствени електронски систем пословних субјеката и у сарадњи АПИФ-ом, утврђује испуњеност услова по питању регистрације угоститеља и почетка обављања угоститељске дјелатности.

(9) Министарство, по службеној дужности, у сарадњи са Пореском управом, утврђује испуњеност услова из члана 4. став 2. тачка 1) подт. 2. и 3. и тачка 2) ове уредбе.

(10) Пореска управа Републике Српске, а на захтјев Министарства, у електронском облику доставља податке о броју регистрованих радника у Јединственом систему код угоститеља и податке о измиреним пореским обавезама.

(11) Министарство, по службеној дужности, у сарадњи са јединицама локалне самоуправе провјерава тачност података о категорији угоститељских објеката за смјештај из члана 5. став 2. тачка 5. ове уредбе.

(12) Изузетно од става 3. тачка 4. овог члана, ако угоститељ или туристичка агенција није обвезник пореза на додату вриједност, Министарство, по службеној дужности, код Пореске управе Републике Српске провјерава податке о оствареном пословном приходу из члана 4. став 2. тачка 3) ове уредбе.

Члан 6.

(1) Захтјев туристичке агенције садржи:

1) пословно име (фирму) туристичке агенције,
2) јединствени идентификациони број (ЈИБ) туристичке агенције,
3) број жиро рачуна туристичке агенције и
4) сједиште, односно адресу пословања (улица, број, мјесто, поштански број, град/општина) туристичке агенције.

(2) Уз захтјев туристичка агенција путем јединствене електронске апликације дужна је доставити:

1) важећу полису осигурања или банковну гаранцију издату у складу са чланом 34. Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", број 45/17),

2) копију уговора о отвореном жиро рачуну и

3) копију пријаве пореза на додату вриједност за период из члана 4. став 2. тачка 3. ове уредбе.

(3) Министарство, по службеној дужности, увидом у Регистар туризма и Јединствени електронски систем пословних субјеката и у сарадњи са АПИФ-ом утврђује испуњеност услова по питању регистрације туристичке агенције.

(4) Туристичка агенција је дужна да путем јединствене електронске апликације информише Министарство о свим статусним и другим промјенама у току периода трајања шеме додјеле ваучера.

(5) Подаци из захтјева из става 1. овог члана и документације из става 2. овог члана морају да буду тачни и истинити.

Члан 7.

(1) Министарство води Евиденцију угоститеља и туристичких агенција (у даљем тексту: Евиденција) који учествују у поступку додјеле туристичких ваучера.

(2) Уколико угоститељ и туристичка агенција испуњавају услове из чл. 5. и 6. ове уредбе, министар доноси рјешење о упису у Евиденцију у року од два дана од дана пријема уредног захтјева.

(3) Евиденција је јавна и објављује се у јединственој електронској апликацији и на интернет страници Министарства.

(4) Корисницима ваучера угоститељ, односно туристичка агенција могу пружити своје услуге из члана 3. ове уредбе почевши од наредног дана од дана њиховог уписа у Евиденцију.

(5) Министар доноси рјешење о брисању из Евиденције ако:

1) се у току периода додјеле ваучера утврди да су угоститељ или туристичка агенција престали испуњавати услове за учешће у поступку додјеле ваучера,

2) се у поступку инспекцијске контроле утврди да угоститељска услуга није извршена лично и непосредно кориснику ваучера и

3) угоститељ или туристичка агенција злоупотребавају личне податке грађана.

(6) Рјешења из ст. 2. и 5. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(7) Угоститељ или туристичка агенција дужни су обуставити реализацију додјеле ваучера почевши од дана пријема рјешења о брисању из Евиденције.

Члан 8.

(1) С циљем прибављања ваучера, грађанин из члана 2. став 3. ове уредбе обраћа се директно угоститељу или туристичкој агенцији.

(2) Угоститељ или туристичка агенција из Евиденције путем јединствене електронске апликације подносе Министарству Пријаву за ваучер (у даљем тексту: Пријава) најраније 15 дана прије доласка грађанина из члана 2. став 3. ове уредбе у угоститељски објекат за смјештај, а најкасније до момента његове одјаве из објекта.

(3) Пријава садржи личне податке грађанина из члана 2. став 3. ове уредбе, и то:

- 1) име и презиме,
- 2) датум и годину рођења,
- 3) јединствени матични број грађана,
- 4) број личне карте, пасоша или другог идентификационог документа,
- 5) мјесто пребивалишта и
- 6) e-mail (опционо) и контакт телефон.

(4) Поред података из става 3. овог члана, у Пријави се наводи назив угоститељског објекта у којем је извршена резервација смјештаја и пословно име (фирма) туристичке агенције ако је резервација смјештаја учињена посредством агенције, као и период резервације смјештаја.

(5) Уз Пријаву, путем јединствене апликације, доставља се копија личне карте, пасоша или другог идентификационог документа грађанина из члана 2. став 3. ове уредбе.

(6) Угоститељ, односно туристичка агенција под пуном прекршајном и кривичном одговорношћу гарантују за тачност личних података грађана у Пријави, а грађанин из члана 2. став 3. ове уредбе за тачност његових личних података достављених угоститељу или туристичкој агенцији у поступку из става 1. овог члана.

(7) У поступку из ст. 1. и 2. овог члана могу се обрађивати лични подаци грађана на основу њихове сагласности, у складу са посебним прописом којим се уређује заштита личних података грађана.

(8) Пријава ће се евидентирати са тачним датумом и временом предаје Министарству, односно њеним уписом у јединствену електронску апликацију, о чему се подносилац Пријаве за ваучер обавјештава електронским путем.

(9) Министарство спроводи поступак оцјене испуњености услова за издавање ваучера.

(10) Ако је Пријава непотпуна, односно документација уз Пријаву некомплетна, подносилац ће се, путем јединствене електронске апликације, позвати да Пријаву уреди, односно да достави потребну документацију у напредно одређеном року.

(11) Министарство, путем јединствене електронске апликације, одобрава и доставља ваучер угоститељу или туристичкој агенцији најкасније у року до седам дана од дана пријема уредне Пријаве.

(12) Корисник ваучера је грађанин из члана 2. став 3. ове уредбе.

(13) Ако Министарство оцијени да нису испуњени услови за издавање ваучера, о томе обавјештава подносиоца Пријаве путем јединствене електронске апликације, а против тог акта грађанин из члана 2. став 3. ове уредбе има право да тужбом покрене управни спор код надлежног суда.

(14) Разматрање броја Пријава ограничено је расположивим буџетским средствима Компензационог фонда Републике Српске и рангирање Пријава врши се даном њиховог уноса у јединствену електронску апликацију.

Члан 9.

(1) Вриједност ваучера износи до 100,00 КМ и наведени износ представља максимални износ средстава која корисник ваучера може једанпут у току 2022. године користити за плаћање услуге смјештаја (ноћење са доручком), без обзира на вриједност извршене услуге смјештаја (ноћење са доручком).

(2) Ваучер садржи сљедеће податке:

1) одштампане податке, и то:

1. намјена: субвенционисано коришћење услуга смјештаја (ноћење са доручком) у угоститељским објектима у 2022. години,

2. издавалац ваучера: Министарство трговине и туризма,

3. серијски број ваучера,

4. подаци о кориснику ваучера (име и презиме) и

5. пословно име (фирма) угоститеља, односно назив угоститељског објекта у којем се користи ваучер;

2) податке који се попуњавају, и то:

1. потпис корисника ваучера, који мора бити истовјетан потпису као на личној карти,

2. потпис овлашћеног лица угоститеља, односно туристичке агенције,

3. мјесто за печат угоститеља или туристичке агенције и

4. датум потписивања ваучера, односно датум реализације услуге из члана 2. став 2. Уредбе.

Члан 10.

(1) Угоститељ је дужан да услуге смјештаја (ноћење са доручком):

1) пружи лично кориснику ваучера у периоду за који је одобрен ваучер и у угоститељском објекту за који је издат ваучер и који послује ван мјеста пребивалишта корисника ваучера и

2) пружи само у смјештајним јединицама пријављеним у потврди из члана 5. став 3. тачка 3. ове уредбе.

(2) Ваучером се може платити само услуга смјештаја која укључује ноћење са доручком, ваучер се не може преносити на друго лице и може га искористити само његов корисник.

(3) Угоститељ или туристичка агенција наплаћују кориснику ваучера услугу умањену за стварну вриједност смјештаја (ноћење са доручком).

(4) Угоститељ је обавезан да кориснику ваучера изда фискални рачун, односно одговарајући рачун након реализације услуге смјештаја (ноћење са доручком) и других услуга које су кориснику ваучера пружене у периоду за који је одобрен ваучер, а најкасније на дан одјаве корисника ваучера из угоститељског објекта.

(5) Датум издавања рачуна из става 4. мора одговарати периоду боравка корисника ваучера у угоститељском објекту.

(6) Уколико укупна вриједност смјештаја (ноћење са доручком) не прелази вриједност ваучера, угоститељ или туристичка агенција кориснику ваучера издају рачун на износ стварне вриједности смјештаја (ноћење са доручком), а који износ ће бити признат за рефундацију од стране Министарства под условима из члана 11. ове уредбе.

(7) Уколико укупна вриједност смјештаја (ноћење са доручком) прелази вриједност ваучера, угоститељ или ту-

ристичка агенција кориснику ваучера издају рачун који садржи укупну вриједност услуга, уз обавезу да на рачуну посебно прикажу жирану уплату до вриједности ваучера од 100,00 КМ и преостали износ који прелази износ вриједности ваучера, а који плаћа корисник ваучера.

(8) Забрањено је угоститељу и туристичкој агенцији да својом цјеновном политиком или на било који други начин доведу у неравноправан положај корисника ваучера у односу на друге кориснике исте услуге.

Члан 11.

(1) Угоститељ, односно туристичка агенција дужни су да најкасније до петнаестог дана у мјесецу за претходни мјесец у којем је реализована услуга из члана 2. став 2. ове уредбе Министарству доставе захтјев за рефундацију средстава по основу искоришћених ваучера у претходном мјесецу.

(2) Захтјев за рефундацију средстава садржи период за који се тражи рефундација искоришћених ваучера, укупан број ваучера за које се тражи рефундација и укупну финансијску вриједност средстава која се захтијевају за рефундацију за назначени период.

(3) Уз захтјев за рефундацију прилаже се:

1) уредно попуњен, овјерен и потписан ваучер;
2) копија фискалног рачуна за пружене услуге кориснику ваучера;

3) оригинална фактура угоститеља или туристичке агенције са наведеним:

1. серијским бројем ваучера,
2. именом и презименом корисника ваучера,
3. бројем смјештајне јединице у којој је корисник ваучера боравио,
4. бројем издатог фискалног рачуна,
5. износом за који се подноси захтјев за рефундацију и износом који је наплаћен директно од корисника ваучера и
6. износом наплаћене боравишне таксе;

4) спецификација услуга, овјерена и потписана од стране овлашћеног лица угоститеља или туристичке агенције, која садржи:

1. редни број уписа,
2. серијски броја ваучера,
3. име и презиме корисника ваучера,
4. број фактуре,
5. број фискалног рачуна,
6. износ извршене услуге на рачуну,
7. износ боравишне таксе и
8. износ за рефундацију.

(4) Спецификација услуга из става 3. тачка 4. овог члана доставља се Министарству и електронским путем на одговарајући e-mail.

(5) Збир оба износа из става 3. тачка 3. подтачка 5. овог члана мора бити идентичан укупном износу на копији фискалног рачуна који се прилаже уз захтјев из става 1. овог члана.

(6) Ваучер из става 3. тачка 1. овог члана мора да буде уредно и читко попуњен, без оштећења и корекција, а лични подаци корисника ваучера морају бити истовјетни његовим подацима на личним документима.

Члан 12.

(1) Министарство разматра захтјев за рефундацију средстава и у случају испуњености услова, министар доноси рјешење о рефундацији средстава у року од 15 дана од дана пријема уредног захтјева за рефундацију средстава.

(2) Вриједност ваучера представља максималан износ средстава који се по једном ваучеру може рефундирати угоститељу, односно туристичкој агенцији.

(3) У случају да корисник ваучера користи услуге ноћења са доручком у финансијској вриједности већој од вриједности ваучера, угоститељу, односно туристичкој агенцији рефундира се износ у вриједности ваучера.

(4) У случају да је вриједност ваучера већа од вриједности услуге ноћења са доручком, угоститељу, односно туристичкој агенцији рефундира се износ средстава у вриједности пружених услуга.

(5) Министар ће рјешењем одбити захтјев за рефундацију уколико утврди:

1) да се захтјев за рефундацију односи на наплату ваучера у супротности са општим правилима коришћења ваучера из члана 2. ст. 2. и 4. ове уредбе и другим императивним одредбама из ове уредбе,

2) да су ваучером наплаћени остали трошкови исхране и пића или друге факултативне услуге код угоститеља које није могуће платити ваучером,

3) да је ваучером плаћена услуга смјештаја (ноћење са доручком) у мјесту пребивалишта корисника ваучера,

4) да ваучер није уредно и читко попуњен,

5) да је ваучер оштећен и коригован,

6) да лични подаци корисника ваучера нису истовјетни његовим подацима на личним документима, односно ако ваучер садржи неправилности по питању личних података грађана,

7) да услуга смјештаја (ноћење са доручком) није пружена лично кориснику ваучера у периоду за који је одобрен ваучер и у угоститељском објекту за који је издат ваучер,

8) да датум издавања рачуна из члана 10. став 5. ове уредбе не одговара периоду боравка корисника ваучера у угоститељском објекту,

9) да је издат рачун у супротности са чланом 10. ст. 6. и 7. ове уредбе и

10) да фактура не садржи податке из члана 11. став 3. тачка 3. ове уредбе.

(6) Министарство за сједницу Компензационог фонда Републике Српске припрема информацију о збирном износу средстава потребних за рефундацију искоришћених туристичких ваучера у претходном мјесецу, са приједлогом закључка о расподјели средстава угоститељима и туристичким агенцијама.

(7) Компензациони фонд Републике Српске најкасније у року од 60 дана од дана доношења рјешења из става 1. овог члана угоститељу, односно туристичкој агенцији исплаћује средства за рефундацију искоришћених ваучера.

(8) Рјешења из ст. 1. и 5. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 13.

(1) Министарство води јединствену базу података емитованих ваучера са серијским бројевима и датумом издавања свих ваучера, без навођења личних података корисника ваучера.

(2) Јединствена база података из става 1. овог члана је јавна и доступна на интернет страници Министарства.

Члан 14.

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба ове уредбе врше Републичка управа за инспекцијске послове и посебне организационе јединице за обављање инспекцијских послова у градској, односно општинској управи јединица локалне самоуправе посредством тржишног инспектора.

(2) На сва питања која се односе на поступак утврђивања испуњености услова из чл. 4, 5, 6, 7, 8, 11. и 12. ове уредбе примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Члан 15.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) омогући коришћење ваучера у супротности са чланом 2. став 4. ове уредбе,

2) подаци из захтјева за учешће на Јавном позиву и документације у прилогу захтјева нису тачни и истинити (члан 5. став 7. и члан 6. став 5),

3) у Пријави за ваучер не наведе тачне и истините податке о кориснику ваучера (члан 8. став 6),

4) услугу смјештаја (ноћење са доручком) не пружи кориснику ваучера лично у угоститељском објекту у периоду за који је одобрен ваучер и у угоститељском објекту за који је издат ваучер који послује ван мјеста пребивалишта корисника ваучера (члан 10. став 1. тачка 1),

5) услуге смјештаја (ноћење са доручком) пружи у непријављеним смјештајним јединицама у потврди из члана 5. став 3. тачка 3. ове уредбе (члан 10. став 1. тачка 2),

6) наплати путем ваучера друге услуге, а не само услуге ноћења са доручком (члан 10. став 2) и

7) различитом цијеном или на други начин доведе у неправоправан положај корисника ваучера у односу на друге кориснике исте услуге (члан 10. став 8).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ.

Члан 16.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не информисе Министарство о свим статусним промјенама, о повећању или смањењу броја смјештајних јединица и промјени цијене смјештаја (члан 5. став 5. и члан 6. став 4),

2) пружи услуге из члана 3. ст. 4. и 5. Уредбе прије његовог уписа у Евиденцију (члан 7. став 4),

3) не обустави реализацију додјеле ваучера, рачунајући од дана пријема рјешења о брисању из Евиденције у слушају из члана 7. став 7. ове уредбе,

4) услугу смјештаја (ноћење са доручком) не умањи за вриједност ваучера (члан 10. став 3),

5) кориснику ваучера не изда фискални рачун, односно одговарајући рачун након реализације услуге смјештаја (ноћење са доручком) и других услуга које су кориснику ваучера пружене у периоду за који је одобрен ваучер најкасније на дан одјаве корисника ваучера из угоститељског објекта (члан 10. став 4),

6) датум издавања рачуна не одговара периоду боравка корисника ваучера у угоститељском објекту (члан 10. став 5),

7) изда рачун у супротности са чланом 10. ст. 6. и 7. ове уредбе и

8) ваучер није уредно и читко попуњен, без оштећења и корекција и лични подаци корисника ваучера нису истоветни његовим подацима на личним документима (члан 11. став 6).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 700 КМ до 2.100 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 800 КМ до 2.400 КМ.

Члан 17.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) користи ваучер ради плаћања услуга код угоститеља у угоститељском објекту за смјештај који се налази у мјесту пребивалишта корисника ваучера (члан 3. став 1),

2) лично не користи услуге ноћења са доручком код угоститеља (члан 3. став 2),

3) лични подаци грађанина из члана 8. став 6. ове уредбе нису тачни и истинити и

4) ваучер пренесе или га користи друго лице, а не лице на чије име ваучер гласи (члан 10. став 2).

Члан 18.

Ступањем на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о условима и начину коришћења туристичких ваучера у угоститељским објектима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 51/20, 84/20, 114/20 и 129/20).

Члан 19.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1904/22
9. јуна 2022. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1136

На основу члана 21. Закона о платама запослених у органима управе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 66/18, 105/19 и 119/21) и члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 170. сједници, одржаној 19.5.2022. године, доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ ПЛАТЕ ПРЕДСЈЕДНИКА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И МИНИСТАРА У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком утврђује се бруто плата предсједника Владе Републике Српске и министара у Влади Републике Српске, а средства за исплату бруто плате обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

II

Основна мјесечна бруто плата предсједника Владе Републике Српске износи 7.460,60 КМ.

III

Основна мјесечна бруто плата потпредсједника Владе Републике Српске износи 6.524,87 КМ.

IV

Основна мјесечна бруто плата министара у Влади Републике Српске износи 5.589,13 КМ.

V

Основна мјесечна бруто плата предсједника Владе Републике Српске, потпредсједника Владе Републике Српске и министара у Влади Републике Српске увећава се за сваку навршену годину стажа осигурања, и то до навршених 25 година 0,3%, а након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.

VI

За реализацију ове одлуке задужују се Генерални секретаријат Владе Републике Српске и сва министарства.

VII

Обрачун плата предсједника Владе Републике Српске и министара у Влади Републике Српске вршиће се од 1. маја 2022. године, у складу са овом одлуком.

VIII

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању плате предсједника Владе Републике Српске и министара у Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 1/22).

IX

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1907/22
19. маја 2022. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1137

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 18. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 111/21 и 15/22), Влада Републике Српске, на 173. сједници, одржаној 9.6.2022. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРИОРИТЕТНИХ ПРОЈЕКТАТА ИЗ ПРОГРАМА ЈАВНИХ ИНВЕСТИЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИЗ БУЏЕТА У 2022. ГОДИНИ, СА РАСПОДЈЕЛОМ СРЕДСТАВА (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 9/22, 12/22, 14/22, 17/22, 19/22, 23/22, 30/22, 32/22, 33/22, 38/22 и 45/22)

I

У Одлуци о одређивању приоритетних пројеката из Програма јавних инвестиција Републике Српске за финансирање из Буџета у 2022. години, са расподјелом средстава (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 9/22, 12/22, 14/22, 17/22, 19/22, 23/22, 30/22, 32/22, 33/22, 38/22 и 45/22), у тачки I у подтачки (1) износ: “152.900.000,00 КМ” замјењује се износом: “240.000.000,00 КМ”, у тачки I у подтачки (2) износ: “152.759.368,00 КМ” замјењује се износом: “181.860.373,00 КМ”; у подтачки (2) у алинеји 49. износ: “20.000.000,00 КМ” замјењује се износом: “37.000.000,00 КМ”; у подтачки (2) у алинеји 49. брише се тачка, ставља се запета, а последије алинеје 49. додаје се алинеја 50, која гласи:

“50. Рехабилитација магистралног пута првог реда МI-106 (стара ознака М-16) за дионице Градишка - Нова Топола - Клашнице и изградња три кружна тока, носилац пројекта Јавно предузеће “Путеви Републике Српске” д.о.о. Бањалука, вриједност пројекта 12.101.005,00 КМ”.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1906/22
9. јуна 2022. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. ст. 1. и 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 173. сједници, одржаној 9.6.2022. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ДРУМСКИ САОБРАЋАЈ У МИНИСТАРСТВУ САОБРАЋАЈА И ВЕЗА

1. Др Драган Станимировић разрјешава се дужности вршиоца дужности помоћника министра за друмски саобраћај у Министарству саобраћаја и веза због истека периода на који је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1908/22
9. јуна 2022. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. ст. 1. и 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 173. сједници, одржаној 9.6.2022. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ДРУМСКИ САОБРАЋАЈ У МИНИСТАРСТВУ САОБРАЋАЈА И ВЕЗА

1. Др Драган Станимировић поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за друмски саобраћај у Министарству саобраћаја и веза на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1909/22
9. јуна 2022. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1138

На основу члана 31. Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13, 16/18 и 111/21) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 111/21 и 15/22), уз сагласност Владе Републике Српске, Одлука број: 04/1-012-2-1742/22, од 19. маја 2022. године, и прибављеног Мишљења Комисије за концесије Републике Српске, број: 01-499/22, од 21. марта 2022. године, министар породице, омладине и спорта, 9. јуна 2022. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О КОНЦЕСИОНИМ НАКНАДАМА У ОБЛАСТИ СПОРТА

Члан 1.

Овим правилником прописују се критеријуми за одређивање висине концесионе накнаде за предмете концесије у области спорта, висина концесионе накнаде, врсте и висина гаранција и критеријуми за одређивање висине гаранција.

Члан 2.

(1) Концесиона накнада је накнада коју плаћа концесионар у складу са Законом о концесијама (у даљем тексту: Закон), овим правилником и уговором о концесији.

(2) Концесиона накнада новчаног је карактера и састоји се од:

1) концесионе накнаде за уступљено право (једнократна накнада) и

2) концесионе накнаде за коришћење.

(3) Уговором о концесији може се одредити промјена висине концесионе накнаде за коришћење у периоду трајања уговора о концесији, у складу са Законом и овим правилником.

Члан 3.

(1) Критеријум за одређивање концесионе накнаде за уступљено право у области спорта је висина планиране инвестиције, исказане у студији економске оправданости за предметну концесију или у иницијативи за покретање поступка за додјелу концесије.

(2) Концесиона накнада за уступљено право у области спорта утврђује се процентуално од вриједности планиране инвестиције концесионара у распону од 0,5% до 5%, односно утврђени проценат за инвестиције вриједности:

1) до 10.000.000 КМ је од 3% до 5%,

2) веће од 10.000.000 КМ до 50.000.000 КМ је 3%,

3) веће од 50.000.000 КМ до 100.000.000 КМ је 1%,

4) веће од 100.000.000 КМ је 0,5%.

Члан 4.

Концесиона накнада за коришћење концесије у области спорта утврђује се процентуално, у распону од 2% до 5% од годишњег прихода оствареног обављањем концесионе дјелатности у овој области, односно утврђени проценат:

- 1) за изградњу спортских објеката је најмање 2%,
- 2) за реконструкцију спортских објеката је најмање 3%,
- 3) за реконструкцију спортских објеката са пратећим угоститељским капацитетима је најмање 3,5%.

Члан 5.

(1) Ако се концесиона дјелатност обавља на територији више јединица локалне самоуправе, концесиона накнада за коришћење плаћа се сразмјерно површини заузетог земљишта.

(2) Заузетим земљиштем сматра се земљиште на којем су изграђени објекти који су у функцији обављања концесионе дјелатности, укључујући и експрописано а неизграђено земљиште.

Члан 6.

Концесиона накнада из члана 2. став 2. овог правилника може бити и већа од накнаде утврђене на начин прописан овим правилником у случају када у поступку додјеле концесије понуђач сам понуди већи износ накнаде.

Члан 7.

Као средство обезбјеђења у поступку додјеле концесије и извршења уговора о концесији, концесионар доставља гаранцију у форми банкарске гаранције за добро извршење посла.

Члан 8.

(1) Банкарску гаранцију из члана 7. овог правилника издају пословне банке чије су гаранције признате у међународном платном промету.

(2) Банкарске гаранције обавезно садрже клаузулу “непреносива”, “неопозива”, “безусловна” и “наплатива на први позив”.

(3) Уколико банкарску гаранцију обезбјеђује налогодавац из иностранства, на такву гаранцију се примјењују Једнообразна правила из гаранције на позив – URDG 758.

Члан 9.

Износ банкарске гаранције одређује се процентуално, у распону од 0,2% до 3% од вриједности инвестиције одређене студијом економске оправданости, односно утврђени проценат за инвестиције вриједности:

- 1) до 5.000.000 КМ је 3%,
- 2) веће од 5.000.000 КМ, а мање од 10.000.000 КМ је 2%,
- 3) веће од 10.000.000 КМ, а мање од 50.000.000 КМ је 1%,
- 4) веће од 50.000.000 КМ, а мање од 100.000.000 КМ је 0,5%,
- 5) веће од 100.000.000 КМ, а мање од 500.000.000 КМ је 0,3%,
- 6) веће од 500.000.000 КМ је 0,2%.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 20.01/020-829/22
9. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Соња Давидовић, с.р.

1139

На основу члана 20, а у вези са чланом 17. став 2. тачка д) Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју (“Службени гласник Републике Српске”,

бр. 6/12, 33/14, 66/18 и 84/19), и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18 и 111/21), министар за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво, 1. јуна 2022. године, доноси

ПРАВИЛНИК

О МЈЕРИЛИМА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ ПРОГРАМА ПОДРШКЕ ИНОВАТИВНОМ ПРЕДУЗЕТНИШТВУ И НОВИМ ТЕХНОЛОГИЈАМА

Члан 1.

Овим правилником прописују се поступак, мјерила, услови и начин избора пријава за финансијску подршку пројектима иновативног предузетништва и развоја нових технологија (у даљем тексту: пројекти).

Члан 2.

(1) Пројектима из члана 1. овог правилника остварују се општи интереси и стратешки циљеви по програмима утврђеним Законом о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју (у даљем тексту: Закон), а који се односе на Програм подршке иновативном предузетништву и развоју нових технологија (у даљем тексту: Програм).

(2) Програм подстиче стварање и развој иновативних предузећа заснованих на знању, кроз оснивање стартапа (start-up) и/или спиноф (spin-off) пословних система, тако што ће обезбиједити суфинансирање за развој иновативних технологија, производа и услуга које посједују висок потенцијал за комерцијализацију.

Члан 3.

(1) Средства за остваривање Програма из члана 2. овог правилника обезбјеђују се у буџету Републике Српске и воде се у Министарству за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (у даљем тексту: Министарство).

(2) Број суфинансираних пројеката и висина одобрених средстава зависи од расположивости средстава за ове намјене, а утврђује се годишњим финансијским планом Министарства.

Члан 4.

Поједини изрази употребљени у овом правилнику имају сљедеће значење:

1) иновативно предузетништво представља комерцијализацију пословне активности засноване на стварању или коришћењу сопствено створеног: новог модела пословања, иновативног производа или услуге, нове технологије, новог канала дистрибуције или иновације у организационој структури,

2) стартап (start-up) правно лице представља новоосновано технолошко правно лице у раној фази пословног развоја,

3) спиноф (spin-off) правно лице представља правно лице које је настало у оквиру, а након тога се издвојило од матичне организације као самостално правно лице.

Члан 5.

(1) Одобрена средства за реализацију пројеката могу се користити за:

1) закуп пословног простора и основне трошкове пословне дјелатности, максимално 30% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта,

2) трошкове хонорара (зарада) за запослене на пројекту, који могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта, у бруто износу,

3) административне трошкове, који могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта,

4) опрему и материјал за истраживање и развој, са урачунатим порезом на додатну вриједност,

- 5) услуге подизвођача,
- 6) екстерне стручњаке за истраживање и развој,
- 7) трошкове маркетинга, продаје и консултантске услуге, непосредно везане за реализацију пројекта.

(2) Суфинансирају се само трошкови који се односе на активности које су дефинисане одобреним буџетом пројекта, а који су остварени током спровођења пројекта и завршени до краја трајања пројекта.

(3) За финансирање пројекта из става 1. овог члана средствима буџета Републике Српске примјењује се закон којим се уређује државна помоћ мале вриједности (*de minimis*), као и подзаконски прописи и други општи акти донесени ради његовог извршавања.

(4) Корисник средстава може поднијети писмени захтјев за измјену структуре одобреног буџета по врстама трошкова, максимално до 10% од укупног одобреног износа средстава.

(5) Трајање пројекта у оквиру Програма може бити највише до годину дана.

(6) Изузетно од става 4. овог члана, пројекат може да траје и дуже од годину дана из посебно оправданих разлога.

Члан 6.

(1) Право учешћа у Програму имају:

1) правна лица која своје пословање заснивају на иновативном предузетништву и новим технологијама (стартап и спиноф правна лица), од чијег оснивања није прошло више од три године у години објављивања конкурса,

2) предузетници чије се пословање заснива на иновативном предузетништву и новим технологијама, регистровани у складу са прописима којим се уређује занатско-предузетничка дјелатност, а од чијег регистровања није прошло више од три године у години објављивања конкурса.

(2) Правна лица и предузетници из става 1. овог члана обезбјеђују финансијско учешће у пројекту из властитих средстава у висини од најмање 50% од укупне вриједности пројекта, а то искључује средства добијена из буџета Републике Српске.

Члан 7.

Неће бити разматране пријаве:

1) ако се против подносиоца пријаве води поступак стечаја или ликвидације у тренутку подношења пријаве,

2) ако подносилац пријаве није измирио све обавезе по основу пореза и доприноса, у складу са прописима којима се регулишу области пореза и доприноса,

3) уколико је подносилац пријаве био корисник средстава за финансијску подршку пројекту из неких других јавних средстава подршке, не може са истим или сличним пројектом бити учесник на конкурс за финансијску подршку пројектима који се остварују по Програму утврђеном чланом 2. овог правилника.

Члан 8.

(1) Координатор пројекта је лице задужено за организовање и реализацију пројектних активности, извјештавање о реализацији Програма (финансијски и нарративни извјештаји), комуникацију са учесницима пројекта, односно члановима пројектног тима иновативног предузећа, те остале активности које су у вези са спровођењем пројекта.

(2) Уколико подносилац пријаве има више од једног задложеног, одговорно лице и координатор Пројекта не може бити исто лице.

Члан 9.

(1) Министарство расписује јавни конкурс за финансијску подршку пројектима (у даљем тексту: конкурс) у средствима јавног информисања и на интернет страници Министарства, најмање једном годишње, у зависности од расположивог буџета.

(2) Конкурс за финансијску подршку пројектима садржи:

- 1) предмет конкурса,
- 2) циљ конкурса,
- 3) услове за учествовање на конкурс,
- 4) потребну конкурсну документацију,
- 5) критеријуме за избор и вредновање пројекта,
- 6) евалуацијски поступак,
- 7) износ средстава која су планирана за предмет конкурса,
- 8) начин, мјесто и рок пријаве на конкурс,
- 9) начин преузимања пријавних образаца и
- 10) напомену о статусу непотпуних и неблаговремених пријава.

Члан 10.

(1) Пријава на конкурс садржи:

1) пријаву која садржи опште податке о подносиоцу пријаве,

2) пројектни приједлог који садржи: детаљне информације о подносиоцу пријаве, опис пројекта, опис циљева и рок спровођења пројекта,

3) буџет са табеларним приказом трошкова за реализацију пројекта,

4) увјерење о измиреним порезима и доприносима, уколико је примјенљиво,

5) извод из регистра привредних друштава, који није старије од три мјесеца,

6) изјаву подносиоца пријаве о суфинансирању у висини од најмање 50% од укупне вриједности пројекта,

7) увјерење да се над одређеним правним лицем, односно привредним субјектом не води стечајни поступак нити поступак ликвидације, издато од надлежног привредног суда,

8) изјаву да подносилац пријаве није био корисник средстава за финансијску подршку пројекту из неких других јавних средстава подршке.

(2) Пријава, пројектни приједлог и буџет из става 1. овог члана достављају се на обрасцима који су доступни на интернет страници Министарства.

(3) Обрасци из става 2. овог члана садржани су у прилозима 1, 2 и 3 овог правилника и чине његов саставни дио.

(4) Подносиоци пријаве могу учествовати на конкурс са највише једним пројектом, односно могуће је подношење само једне пријаве на конкурс.

(5) Пријава на конкурс се доставља и у писаном и у електронском облику.

Члан 11.

(1) Министар за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (у даљем тексту: министар) именује Комисију за вредновање и избор пројекта за финансијску подршку (у даљем тексту: Комисија).

(2) Задатак Комисије је да размотри достављене пријаве, записнички констатује комплетност и благовременост пријава, изврши бодовање и избор пројекта за финансијску подршку и министру поднесе извјештај са приједлогом расподеле средстава.

(3) Комисија за свој рад има право на накнаду, у складу са Законом.

Члан 12.

(1) Комисију из члана 11. став 1. овог правилника чине три члана:

1) један члан је представник Привредне коморе Републике Српске,

2) други члан је представник Развојне агенције Републике Српске и

3) трећи члан је представник Министарства привреде и предузетништва.

(2) Предсједника Комисије бирају између себе чланови Комисије.

(3) Чланови Комисије не могу бити на било који начин учесници у пројекту за који се тражи подршка.

(4) Комисија доноси пословник о раду.

Члан 13.

Општи критеријуми за избор и вредновање пројеката су:

1) начин на који пројекат укључује главне циљеве политике из Програма економских реформи Владе Републике Српске важећег у години објављивања конкурса са посебним приоритетом на истраживање, развој и иновације (од 0 до 3 бода),

2) начин на који је пројекат укључен или наслонен на друге јавне политике, односно на који начин је повезан са стратегијом у области научног и технолошког развоја и на који начин доприноси њеној реализацији (од 0 до 3 бода),

3) ефекти које ће пројекат имати за заједницу (услуга, јавно добро или друге трајне добробити који ће настати из пројекта кроз раст економије Републике Српске и повећање запослености), (од 0 до 4 бода),

4) број људи који ће имати користи од датог пројекта и на који начин (ново запошљавање, стручно усавршавање и слично), (од 0 до 5 бодова),

5) ангажованост младих у пројектном тиму (од 0 до 4 бода),

6) буџет пројекта – реалан и усклађен са активностима (од 0 до 3 бода).

Члан 14.

Посебни критеријуми за избор и вредновање пројеката овог правилника су:

1) иновативна технологија, производ или услуга; корисност и јединственост иновације и јасно одређен и неспоран потенцијал за стварање нове интелектуалне својине, с тим да је подносилац пријаве и носилац права на интелектуалну својину која може бити стечена у току извођења пројекта (од 0 до 5 бодова),

2) процјена тржишне примјене која поседују потенцијал за комерцијализацију (од 0 до 5 бодова),

3) квалификације менаџмента и кључног особља и способност компаније, односно тима да реализује пројекат (од 0 до 3 бода),

4) потенцијал за остваривање прихода, односно стратешког партнерства у року од двије до три године након почетка пројекта (од 0 до 5 бодова),

5) остваривост планираних резултата, односно процјена изводљивости методологије, те способност њеног спровођења (од 0 до 3 бода).

Члан 15.

(1) Комисија врши евалуацију комплетних и исправних пријава, односно оцјену пројеката системом бодовања.

(2) Сваки члан Комисије појединачно вреднује пријављене пројекте бодовањем за сваки од општих критеријума из члана 13. овог правилника.

(3) Сваки члан Комисије појединачно вреднује пријављене пројекте бодовањем за сваки од посебних критеријума из члана 14. овог правилника.

(4) Збир бодова по општим критеријумима и посебним критеријумима утврђеним за тај пројекат представља број бодова које чланови Комисије додјељују пријављеном пројекту.

(5) Број бодова који Комисија додјељује пријављеном пројекту добија се тако да се укупан збир бодова свих чланова Комисије подијели са бројем чланова Комисије.

(6) Пројекти који добију мање од 50% максимално могућих бодова не предлажу се за финансијску подршку.

(7) Дијељењем расположивог износа средстава по предмету конкурса са укупним бројем бодова добија се вриједност једног бода изражена у конвертибилним маркама.

(8) Комисија на основу расположивих средстава и броја остварених бодова из става 4. овог члана предлаже износ за финансијску подршку пројектима.

Члан 16.

Комисија подноси министру извјештај са приједлогом прелиминарне ранг-листе, потписан од стране предсједника и свих чланова Комисије у року од 21 дана од дана одржавања сједнице Комисије.

Члан 17.

(1) У случају да извјештај Комисије из члана 16. овог правилника није у складу са одредбама овог правилника, Комисија ће усагласити извјештај са одредбама овог правилника у року од седам дана од дана достављања извјештаја министру.

(2) Уколико Комисија у року из става 1. овог члана не усагласи извјештај, именоване се нова комисија, која ће извршити задатак из члана 11. става 2. овог правилника.

Члан 18.

(1) Прелиминарна ранг-листа објављује се на интернет страници Министарства.

(2) На листу из става 1. овог члана учесници на конкурсима имају право приговора министру у року од осам дана од дана њеног објављивања.

(3) Комисија подноси мишљење министру о достављеним приговорима.

(4) Након разматрања приговора и мишљења Комисије, а најкасније у року од 21 дана од дана објављивања листе из става 1. овог члана, министар утврђује коначну ранг-листу која се објављује на интернет страници Министарства.

(5) Рјешење о дојели средстава за спровођење пројекта доноси министар.

(6) На основу рјешења из става 5. овог члана, Министарство и корисник средстава закључују уговор којим се дефинишу међусобна права и обавезе.

Члан 19.

(1) Корисник средстава доставља Министарству коначне наративне и финансијске извјештаје о намјенском утрошку средстава и спроведеним активностима, са документацијом којом доказује намјенско трошење, одмах по завршетку предметне активности.

(2) Наративни и финансијски извјештај доставља се на образцу извјештаја који се налази на интернет страници Министарства.

(3) Наративни и финансијски извјештај потписују одговорно лице корисника средстава и координатор пројекта.

(4) Уколико се утврди да су средства утрошена у сврхе које нису прописане Правилником, корисник враћа достављена средства.

Члан 20.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 19.02/020-3717/21
1. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Мр Срђан Рајчевић, с.р.

ПРИЈАВНИ ОБРАЗАЦ
ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА ИЗ СРЕДСТАВА ГРАНТА

Попуњава давалац средстава

1. Општи подаци

Давалац средстава: (пуни назив даваоца средстава и сједиште)	МИНИСТАРСТВО ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО
Назив програма (раног развоја):	
Јавни позив је објављен: (навести веб-страницу даваоца средстава и остале јавне медије, датум објаве и крајњи рок за достављање захтјева)	
Остали подаци: (улица, мјесто, e-mail, телефон/факс)	
Стратешки циљ или мјера коју давалац средстава жели да финансира путем гранта	

Попуњава подносилац захтјева

1. Општи подаци

Назив пројекта:	
Трајање пројекта: мјесец/година до мјесец/година ¹	
Име и презиме координатора пројекта	
Контакт телефон координатора пројекта	
Подаци о подносиоцу захтјева: (пуни назив и сједиште)	
Остали подаци: (улица, мјесто, e-mail, телефон/факс)	
Веб-страница	
Особа овлашћена за потписивање уговора и измјена испред институције ²	
ЈИБ (јединствени идентификациони број)	
Број жиро рачуна (буџетски корисници треба да наведу инструкцију за плаћање која подразумијева назив банке, трансакциони рачун банке, број буџетске организације, врсту прихода и број општине)	
Назив и мјесто банке	

Напомена: Подносилац захтјева је одговоран за достављање тачних података. Било која промјена адресе, броја телефона, факса, имејл-адресе или промјене лица задуженог за контакте мора се назначити и доставити у писаној форми. Давалац средстава се неће сматрати одговорним у случају да не успије контактирати подносиоца захтјева.

2. Кратак опис пројекта за који се траже средства гранта (максимално 250 ријечи)³

--

3. Буџет пројекта (обезбиједити финансијско учешће у пројекту у висини од најмање 50% од укупне вриједности пројекта)⁴

Укупан буџет пројекта (КМ)	
Тражена средства од Министарства (КМ)	
Тражена средства од Министарства (постотак од укупног буџета) (%)	

4. Подаци о пројектном тиму који учествује у извођењу пројекта

Редни бр.	Име и презиме члана тима	ЈМБ	Врста и степен стручне спреме	Функција у пројекту	Својеручни потпис
1.					
2.					
3.					

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Подносилац захтјева потписивањем овог обрасца обавезује се на следеће:

- Корисник средстава доставља Министарству коначне наративне и финансијске извјештаје о намјенском утрошку средстава и спроведеним активностима, са документацијом којом доказује намјенско трошење, одмах по завршетку предметне активности.

- Финансијски извјештај мора да садржи и преглед свих створених трошкова који се односе на реализовање пројекта са копијом свих наведених рачуна и докумената на основу којих су извршена плаћања.

- У случају неиспуњавања ових услова, корисник средстава губи право на додјелу средстава наредне три године. Давалац средстава може извршити контролу над утрошком одобрених средстава у просторијама корисника и предузети одговарајуће мјере у складу са утврђеним чињеницама.

Комплетну документацију доставити лично на централни протокол Владе Републике Српске или послати поштом на адресу:

МИНИСТАРСТВО ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ,
ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО
“Пријава на конкурс – технологија”
Трг Републике Српске 1, Бања Лука

Мјесто и датум

М. П.

Потпис одговорног лица подносиоца захтјева

Потпис координатора пројекта

¹ Трајање пројекта у оквиру Програма подршке иновативном предузетништву и новим технологијама може бити највише до годину дана (члан 5. став 4).

² Директор за правна лица која своје пословање заснивају на иновативном предузетништву и новим технологијама, односно предузетник чије се пословање заснива на иновативном предузетништву и новим технологијама.

³ Сугестија: Кратак опис напишите након што попуните Образац 2. овог правилника, у којем детаљно описујете приједлог пројекта како бисте унијели све важне елементе; покушајте да одговорите на питања: “Који су најважнији елементи пројекта?”, “Шта је потребно знати да би се разумјело о чему се ради у пројекту?” и “Који су кључни елементи због којих је важно подржати овај пројекат?”.

⁴ Разрадити финансијску конструкцију са максималним потраживањем од Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво у износу од 50% укупно потребних средстава за реализацију пројекта.

ПРИЛОГ 2

ОБРАЗАЦ ПРОЈЕКТНОГ ПРИЈЕДЛОГА

Попуњава подносилац захтјева

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Назив пројекта	
Име и презиме координатора пројекта	
Привредни субјект носилац пројекта (пуни назив и сједиште)	

2. ОПИС ПРОЈЕКТА ЗА КОЈИ СЕ ТРАЖЕ СРЕДСТВА ГРАНТА

(Наведите зашто је пројекат важан, које проблеме рјешава, на који начин и сл.)

3. ЦИЉЕВИ ПРОЈЕКТА

(Наведите који су главни циљеви које желите остварити реализацијом пројекта (разлог због којег спроводите пројекат, тј. дугорочни – стратешки циљ чијем ће остварењу допринијети). Наведени циљеви треба да буду јасно описани и постављени у везу са резултатима и активностима за које се тражи суфинансирање.)

4. ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ ПРОЈЕКТА

Односи се на специфичне и мјерљиве промјене које ће се остварити током реализације пројекта и које се могу доказати.

Закуп пословног простора и основни трошкови пословне дјелатности, максимално 30% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта
Трошкови хонорара (зарада) за запослене на пројекту, који могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта
Административни трошкови у буџету пројекта не смију прелазити 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта

Опрема и материјал за истраживање и развој Услуге подизвођача
Екстерни стручњаци/савјетници за истраживање и развој Трошкови маркетинга, продаје и посебног савјетовања

5. ОПИС АКТИВНОСТИ

Наведите следеће елементе: (1) које ће активности бити реализоване током суфинансирања пројекта, (2) шта предлагете да урадите током пројекта и (3) који је временски оквир потребан за реализацију пројекта.

--

6. КОРИСНИЦИ ПРОЈЕКТА

Број људи који ће имати користи од датог пројекта ¹	
Усмјереност пројекта на циљне групе и остале добробити пројекта ²	

7. НАСЛОЉЕНОСТ НА ЈАВНЕ ПОЛИТИКЕ И ДРУШТВЕНИ ЗНАЧАЈ

Начин на који је пројекат укључен или наслоњен на јавне политике ³	
Услуга, односно јавно добро које ће остати заједници након завршетка пројекта и да ли ће добробити за заједницу који настану из тог пројекта бити трајни и на који начин	
Ангажованост младих у пројектном тиму ⁴	

8. ПОДАЦИ О ПРОЈЕКТУ

Област којој припада пројекат: Природне науке Инжењерство и технологија Медицинске и здравствене науке Биотехничке науке Друштвене науке Хуманистичке науке
Шифра научног поља (Правилник о научним и умјетничким областима, пољима и ужим областима – “Службени гласник Републике Српске”, бр. 22/09 и 27/10): ☐ 1.1.0 Математика ☐ 1.2.0 Рачунарске и информационе науке ☐ 1.3.0 Физичке науке ☐ 1.4.0 Хемијске науке ☐ 1.5.0 Наука о Земљи и повезане науке о животној средини ☐ 1.6.0 Биолошке науке ☐ 1.7.0 Остале природне науке ☐ 2.1.0 Грађевинарство и архитектура ☐ 2.2.0 Електротехника, електроника и информационо инжењерство ☐ 2.3.0 Машинско инжењерство ☐ 2.4.0 Хемијско инжењерство ☐ 2.5.0 Материјали ☐ 2.6.0 Медицинско инжењерство ☐ 2.7.0 Инжењерство животне средине ☐ 2.8.0 Биотехнологија животне средине ☐ 2.9.0 Индустријска биотехнологија ☐ 2.10.0 Нанотехнологија ☐ 2.11.0 Остала инжењерства и технологије ☐ 3.1.0 Основна медицина ☐ 3.2.0 Клиничка медицина ☐ 3.3.0 Здравствене науке ☐ 3.4.0 Медицинска биотехнологија ☐ 3.5.0 Остале медицинске науке ☐ 4.1.0 Пољопривредне биљне науке, шумарство и рибарство ☐ 4.2.0 Наука о животињама и млијеку ☐ 4.3.0 Ветеринарска наука

- 4.4.0 Пољопривредна биотехнологија
- 4.5.0 Остале пољопривредне науке
- 5.1.0 Психологија
- 5.2.0 Економија и пословање
- 5.3.0 Педагошке науке
- 5.4.0 Социологија
- 5.5.0 Право
- 5.6.0 Политичке науке
- 5.7.0 Друштвено-економска географија
- 5.8.0 Медији и комуникације
- 5.9.0 Остале друштвене науке
- 6.1.0 Историја и археологија
- 6.2.0 Језици и књижевност
- 6.3.0 Филозофија, етика и религија
- 6.4.0 Умјетност (умјетност, историја умјетности, умјетност извођења, музика)
- 6.5.0 Остале хуманистичке науке

Шифра друштвено-економског циља (заокружити):

- 13.1 ИР у области природних наука
- 13.2 ИР у области инжењерства и технологије
- 13.3 ИР у области медицинских и здравствених наука
- 13.4 ИР у области пољопривредних наука
- 13.5 ИР у области друштвених наука
- 13.6 ИР у области хуманистичких наука

9. МЕЂУНАРОДНИ ПАРТНЕРИ

Наведите остварену сарадњу с међународним партнерима с циљем остварења пројеката које спроводите, уколико постоји.⁵

10. ОДРЖИВОСТ

Објасните начин на који ће се осигурати одрживост пројектних резултата и циљева након завршетка пројекта. Овдје можете навести потребне накнадне активности, развијене стратегије, план комуникације и слично. Обратите пажњу на финансијску одрживост, институционалну одрживост, одрживост на нивоу политике.

11. БУЏЕТ ПРОЈЕКТА

Редни бр.	ИЗВОР ФИНАНСИРАЊА	ИЗНОС
1.	Властита средства	
2.	Средства гранта	
3.	Средства међународних организација, донатора...	
4.	Средства локалне заједнице	
5.	Средства институција ниво БиХ (МЦП, ...)	
6.	Средства из осталих извора	
	УКУПНО	

12. ИНТЕРНО ПРАЋЕЊЕ ПРОЈЕКТА

Опишите начин на који ћете спроводити интерно праћење активности и евалуацију резултата пројекта, те ко ће обавити праћење.

13. РЕСУРСИ

Попуните табелу на бази биланса успеха ваше организације (наведите вриједности у КМ)

Година	Укупни приход	Укупни расходи	Финансијски резултат
Претходна година			

Година прије претходне			
------------------------	--	--	--

Мјесто и датум

М. П.

Потпис одговорног лица подносиоца захтјева

Потпис координатора пројекта

¹ Ко ће директно или индиректно имати користи од пројекта? Описати прецизно по врсти и броју корисника, узраст, групацију којој припадају и објаснити на који начин пројекат дотиче њихове посебне интересе и како су укључени у реализацију пројекта.

² Усмјереност пројекта на циљне групе и остале добробити пројекта (заштита животне средине, превенција здравља, промоција родне равноправности и једнаких могућности, потребе особа са инвалидитетом, права мањина, културно наслеђе и сл.).

³ На који начин доприноси реализацији одређених активности и које ефекти те исте активности укључују у главне циљеве политика из важећег Програма економских реформи Владе Републике Српске са посебним приоритетом на истраживање, развој, иновације и дигиталну економију.

⁴ Посебно је важно да је то запошљавање локалног становништва (младих) и коришћење њихових знања и вјештина.

⁵ Уколико су укључени у конкретан пројекат за који се траже средства.

ПРИЛОГ 3

ОБРАЗАЦ ЗА БУЏЕТ

Назив пројекта	
Име и презиме координатора пројекта	
Институција носилац пројекта (пуни назив и сједиште)	

Табела 1: Пројектни трошкови

ПРОЈЕКТНИ ТРОШКОВИ							
Редни бр.	Буџетска линија / опис трошкова	Количина	Јединица (мјесец, комад, километар и сл.)	Јединична цијена (КМ)	Укупан буџет (КМ)	Вриједност суфинансирања из других извора (КМ)	Тражена средства од Министарства (КМ)
*1.	Програм раног развоја						
1.1	Закуп пословног простора и основни трошкови пословне дјелатности, максимално 30% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта						
1.2	Трошкови хонорара (зарада) за запослене на пројекту, који могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта						
1.3	Административни трошкови у буџету пројекта не смију прелазити 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта						
1.4	Опрема и материјал за истраживање и развој						
1.5	Услуге подизвођача						
1.6	Екстерни стручњаци / савјетници за истраживање и развој						
1.7	Трошкови маркетинга, продаје и посебног савјетовања						
*2.	Активност (назив):						
2.1							
2.2							
2.3							
2.4							
*3.	Активност (назив):						
3.1							
3.2							
3.3							
3.4							
*4.	Активност (назив):						
4.1							
4.2							
4.3							
УКУПНО ЗА ПРОЈЕКТНЕ ТРОШКОВЕ							

Табела 2: Административни трошкови

АДМИНИСТРАТИВНИ ТРОШКОВИ							
Редни бр.	Буџетска линија / опис трошкова	Количина	Јединица (мјесец, комад, километар и сл.)	Јединична цијена (КМ)	Укупан буџет (КМ)	Вриједност суфинансирања из других извора (КМ)	Тражена средства од Министарства (КМ)
*1.	Хонорари административног особља						
1.1							
1.2							
1.3							
*2.	ТРОШКОВИ						
2.1							
2.2							
2.3							
2.4							
2.5							
УКУПНО ЗА АДМИНИСТРАТИВНЕ ТРОШКОВЕ							

Табела 3: Укупан буџет пројекта

ВРСТА ТРОШКА	Укупан буџет	Вриједност суфинансирања из других извора	Средства Министарства
Пројектни трошкови			
Административни трошкови			
УКУПНО			

Табела 4: Трошкови пројекта по прихватљивим буџетским категоријама

КАТЕГОРИЈА ТРОШКА	УКУПНО (КМ)	%
Закуп пословног простора и основни трошкови пословне дјелатности, максимално 30% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта		
Трошкови хонорара (зарада) за запослене на пројекту, који могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта		
Административни трошкови у буџету пројекта не смију прелазити 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта		
Опрема и материјал за истраживање и развој		
Услуге подизвођача		
Екстерни стручњаци за истраживање и развој		
Трошкови маркетинга, продаје и консултантске услуге, непосредно везани за реализацију пројекта		
УКУПНО		

УПУТСТВО ЗА ПОПУЊАВАЊЕ ОБРАСЦА БУЏЕТА

<p>У овим обрасцима опишите све трошкове које очекујете током спровођења пројекта, а неопходни су за његово спровођење. Буџет треба у потпуности да прати наведене активности.</p> <p>Пројектни трошкови подразумевају све директне трошкове реализације пројектних активности.</p> <p>То подразумева: закуп пословног простора и основне трошкове пословне дјелатности (максимално 30% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта), пословног простора и подршка пословању, опрему и материјал за истраживање и развој, услуге подизвођача, ангажовања екстерних стручњака / савјетника за истраживање и развој и трошкове маркетинга, продаје и посебног савјетовања.</p> <p>Трошкови хонорара (зарада) за запослене на пројекту могу износити максимално 10% од укупно одобрених средстава за реализацију пројекта.</p> <p>Упутство за попуњавање Табеле 1:</p> <p>* Средства за реализацију Програма раног развоја, финансијска подршке иновативном предузетништву и новим технологијама могу се користити за финансирање следећих категорија (трошкова) пројеката / 1.1, 1.2..., навести врсту (категорију) трошка, попунити све остале наведене колоне у складу дефинисаним јединицама мјере за исту.</p> <p>* 2. Активност – навести назив сваке појединачне активности која се планира реализовати у оквиру пројекта. Уколико се активност односи на набавку опреме, потребно је навести одговарајућу спецификацију за опрему.</p> <p>2.1, 2.2... навести врсту трошкова за сваку планирану пројектну активност (ако је могуће по количини, јединици и јединичној цијени)</p> <p>* 3 Активност – навести назив сваке појединачне активности која се планира реализовати у оквиру пројекта.</p> <p>3.1, 3.2... навести врсту трошкова за сваку планирану пројектну активност (ако је могуће по количини, јединици и јединичној цијени)</p> <p>За 4*, 5*... активност вриједи упутство као и за тачку 2* и 3*.</p> <p>Уколико имате већи број чланова пројектног тима и већи број планираних активности, Табелу 1 прилагођавате и проширујете у складу са тим потребама.</p>

Административним трошковима сматрају се фиксни трошкови канцеларије иновативног предузећа, те финансирање или суфинансирање административног особља. У ту врсту трошкова спадају: хонорари финансијског и техничког особља који нису директно везани за пројектне истраживачке активности, трошкови канцеларијског материјала, режије, комуникације, банкарски трошак и сл. Административни трошкови у буџету пројекта не смију прелазити 10% од одобрених средстава за спровођење пројекта.

Упутство за попуњавање Табеле 2:

* 1. Хонорари административног особља / 1.1, 1.2..., навести име и презиме члана административног особља, број мјесеци ангажовања, мјесечни хонорар и укупан хонорар, изворе из којих се планирају финансирати хонорари.

* 2. Трошкови 2.1, 2.2..., навести назив сваке врсте планираног административног трошка (ако је могуће по количини и јединици и јединичној цијени).

Обавезно се морају попунити тражени подаци за укупан буџет и изворе финансирања (Табела 3).

НАПОМЕНА:

Суфинансирање се само трошкови везани за активности које су дефинисане одобреним буџетом пројекта, а који су остварени у току имплементације пројекта и завршени до краја трајања пројекта.

Корисник средстава може поднијети писмени захтјев за измјену структуре одобреног буџета по врстама трошкова, максимално до 10% од укупно одобреног износа средстава.

Мјесто и датум

М. П.

Потпис одговорног лица подносиоца захтјева

Потпис координатора пројекта

1140

На основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 14. став 4. Уредбе о условима за оснивање и рад представништва Републике Српске у иностранству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 125/11, 123/12, 24/16, 1/18, 31/19 и 41/22), министар за европске интеграције и међународну сарадњу, 8. јуна 2022. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О УСЛОВИМА И НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА БУЏЕТСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ РАДА ПРЕДСТАВНИШТАВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Овим правилником уређују се начин, поступак и услови коришћења буџетских средстава за финансирање рада представништва Републике Српске у иностранству (у даљем тексту: представништво).

Члан 2.

Средства за финансирање рада представништва обезбјеђују се у буџету Републике Српске, у оквиру средстава стављених на располагање Министарству за европске интеграције и међународну сарадњу (у даљем тексту: Министарство) за сваку финансијску годину, у складу са прописима о извршењу буџета.

Члан 3.

(1) Одобрење средстава за финансирање рада представништва врши се на основу одлуке Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), а њихова дознака врши се мјесечно или квартално сходно приливу средстава у буџету Републике Српске, у складу са Уредбом о условима за оснивање и рад представништва Републике Српске у иностранству (у даљем тексту: Уредба).

(2) На терет средстава из члана 2. овог правилника подмирују се расходи за лична примања шефа представништва и запослених, расходи по основу коришћења робе и услуга, расходи по основу набавке опреме, расходи финансирања и други финансијски трошкови који произлазе из обављања послова утврђених Уредбом.

Члан 4.

(1) Одобрена средства за финансирање рада представништва распоређују се и користе на основу годишњег плана и програма рада и финансијског плана представништва.

(2) Приједлог плана и програма рада и финансијског плана за наредну календарску годину израђује шеф пред-

ставништва и доставља га Министарству најкасније до 15. децембра текуће године, које га упућује Влади на разматрање и усвајање.

(3) Шеф представништва може током године упутити Министарству приједлог измјене финансијског плана у смислу прерасподјеле средстава утврђених годишњим планом.

(4) Приједлог измјене финансијског плана из става 3. овог члана Министарство доставља Влади на разматрање и усвајање.

Члан 5.

(1) Коefицијенте за обрачун плата, висину плате и других личних примања шефа представништва и запослених у представништву утврђује шеф представништва правилником о начину обрачуна и висини плата запослених у представништву, у складу са Уредбом.

(2) Плата шефа представништва и запослених у представништву исказује се у бруто износу.

Члан 6.

(1) Обрачун плате шефа представништва и запослених у представништву врши се тако да се основица за обрачун множи припадајућим коefицијентом радног мјеста у представништву, прописаним правилником из члана 5. став 1. овог правилника.

(2) Основицу за обрачун плате шефа представништва и запослених у представништву посебном одлуком утврђује Влада, на приједлог Министарства, у складу са Уредбом.

Члан 7.

(1) Коefицијенти за обрачун плата прописују се правилником из члана 5. став 1. овог правилника у распону од 5 до 28.

(2) Распон коefицијената за обрачун плата запослених у представништву је у директној вези са обимом и сложеносту послова које запослени у представништву обављају.

Члан 8.

Шеф представништва има право на увећање основне плате за 10% ако у држави сједишта живи са незапосленим супружником, о чему је дужан да Министарству достави одговарајуће доказе, у оригиналу или овјереној копији, са званичним преводом на један од службених језика који су у употреби у Републици Српској.

Члан 9.

(1) Шеф представништва и запослени у представништву за вријеме коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства, државних празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести,

као и за вријеме прекида рада представништва из разлога који нису проузроковани од шефа представништва нити запослених у представништву, имају право на накнаду плате у пуном износу плате коју би остварили да су у то вријеме били на раду.

(2) Накнада плате у случајевима предвиђеним ставом 1. овог члана исплаћује се на терет средстава представништва.

(3) Шеф представништва правилником из члана 5. став 1. прописује и друге случајеве и висину накнада плата и новчаних помоћи запосленима у представништву, које се исплаћују на терет средстава представништва, као што су: трошкови превоза приликом доласка на посао и повратка са посла, отпремнине приликом одласка у пензију, спријечености за рад због дуготрајне болести, рођења дјетета, смрти члана уже породице и слично, у складу са прописима државе сједишта.

Члан 10.

(1) Шеф представништва и чланови његове породице који у држави сједишта нису власници стамбеног простора нити на други начин имају ријешено стамбено питање имају право на накнаду трошкова закупа стамбеног простора на основу уговора о закупу (у даљем тексту: уговор).

(2) Уговор из става 1. овог члана закључује шеф представништва у својству закупца, уз претходну сагласност министра.

(3) Доказе из става 1. овог члана шеф представништва дужан је да достави Министарству у оригиналу или овјереној копији, са званичним преводом на један од службених језика који су у употреби у Републици Српској.

(4) Накнада трошкова из става 1. овог члана исплаћује се на терет средстава представништва и може износити мјесечно највише до 45% бруто плате шефа представништва умањене за порез на доходак и допринос, с тим да уколико су чланови породице шефа представништва у држави сједишта и малољетна дјеца, накнада трошкова може се повећати за свако дијете по додатних 10% од бруто плате шефа представништва умањене за порез на доходак и допринос.

Члан 11.

(1) Накнаде за службена путовања шефа представништва и осталих запослених у представништву исплаћиваће се у складу са прописима државе сједишта.

(2) Путовања шефа представништва и осталих запослених у представништву за вријеме коришћења годишњег одмора или одсуства са посла по другим основама не сматра се службеним путовањем.

Члан 12.

Шеф представништва има право и обавезу да средства утврђена годишњим финансијским планом из члана 4. став 1. овог правилника за промоцију Републике Српске утроши за израду и штампање брошура, каталога, организацију конференција, округлих столова, културно-спортских догађаја, сајмова, службених путовања и свих других активности предузетих у држави сједишта и Републици Српској, те покривање трошкова проистеклих из тих активности, а с циљем промоције и представљања Републике Српске у оквиру области и послова ради којих је представништво основано.

Члан 13.

Шеф представништва има право на накнаду трошкова репрезентације у износу утврђеном годишњим финансијским планом представништва.

Члан 14.

(1) Шеф представништва одговоран је Влади и Министарству за финансијско пословање, намјенско и рационално коришћење средстава у складу са усвојеним финансијским планом, програмом и планом рада представништва.

(2) Шеф представништва приликом израде и реализације финансијског плана представништва дужан је да се придржава ограничења прописаних овим правилником и да осигурава ефективније и дјелотворније коришћење додијелиених средстава обезбеђујући ликвидност, динамику и извршење финансијског плана.

Члан 15.

(1) Обавезе за расходе за лична примања, расходе по основу коришћења робе и услуга и друге финансијске трошкове измирују се из расположивих средстава представништва.

(2) Ако се у одређеном периоду не остварује буџет Републике Српске у пуном обиму, шеф представништва дужан је да изврши рационализацију трошкова рада представништва у складу са приливом средстава.

Члан 16.

(1) Шеф представништва подноси Министарству полугодишњи и годишњи извјештај о раду представништва и мјесечни финансијски извјештај о пословању представништва.

(2) Полугодишњи и годишњи извјештај из става 1. овог члана подноси се до 15. јула текуће године, односно до 31. јануара текуће године за претходну годину, а мјесечни финансијски извјештај до петнаестог у текућем мјесецу за претходни мјесец.

Члан 17.

(1) Мјесечни финансијски извјештај о пословању представништва из члана 16. овог правилника израђује се у складу са финансијским планом представништва и прецизно приказује начин располагања и трошења дозначених средстава.

(2) Саставни дио извјештаја су копиране и од одговорног лица овјерене књиговодствене исправе, рекапитулација плата запослених, фактуре о насталим пословним догађајима, банкарски изводи и други докази о извршеним плаћањима, уговори и остала документација која представља правни основ за настале пословне догађаје у току мјесеца.

(3) Извјештај из става 1. овог члана састоји се од табеларног прегледа свих трошкова насталих у периоду за који се подноси извјештај.

(4) Табеларни преглед садржи упоредни приказ прилива и одлива готовине и готовинских еквивалената у складу са расположивим средствима, с једне стране, и оствареним расходима и издацима и неизмиреним обавезама, с друге стране.

(5) Одјелење за финансијско-рачуноводствене послове Министарства врши формалну и суштинску контролу финансијске документације и након анализе финансијског извјештаја предлаже мјере за отклањање евентуалних неправилности и побољшање рада представништва, које се представништву достављају на поступање.

Члан 18.

(1) Министарство доставља Влади полугодишњу и годишњу информацију о раду и финансирању представништва.

(2) Уколико се утврди да извјештај о раду и финансијски извјештај представништва није у складу са усвојеним планом и програмом рада и финансијским планом представништва, Министарство о томе обавјештава Владу и предлаже предузимање мјера ради отклањања неправилности.

Члан 19.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима и начину коришћења буџетских средстава за финансирање рада представништва Републике Српске у иностранству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 131/11, 5/13, 32/16, 81/16 и 47/19).

Члан 20.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 17.01-020-1850/22
8. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Златан Клокић, с.р.

1141

На основу члана 14. став 5. Закона о споразумном вансудском финансијском реструктурирању ("Службени гласник Републике Српске", број 99/20) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 115/18, 111/21 и 15/22), министар привреде и предузетништва доноси

ПРОГРАМ

ОБУКЕ ЗА ПОСРЕДНИКЕ У ПОСТУПКУ СПОРАЗУМНОГ
ВАНСУДСКОГ ФИНАНСИЈСКОГ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Члан 1.

Овим програмом прописују се начин спровођења обуке за посреднике у поступку споразумног вансудског финансијског реструктурирања, садржај и образац увјерења о звању посредника, вођење евиденције о одржаним обукама и издатим увјерењима.

Члан 2.

Циљ овог програма је спровођење обуке ради усвајања теоријских и практичних знања за спровођење поступка споразумног вансудског финансијског реструктурирања (у даљем тексту: финансијско реструктурирање) и стицања звања посредника.

Члан 3.

(1) Привредна комора Републике Српске (у даљем тексту: Привредна комора) на својој интернет страници током цијеле године приказује обавјештење о могућности подношења пријаве за похађање обуке за посреднике у поступку финансијског реструктурирања (у даљем тексту: обука).

(2) Привредна комора израђује образац пријаве за похађање обуке, који поставља на своју интернет страницу.

(3) На обрасцу пријаве за похађање обуке обавезно се наводи да Привредна комора електронском поштом доставља сва обавјештења у вези са обуком.

Члан 4.

(1) Кандидат може током цијеле године поднијети Привредној комори пријаву за похађање обуке.

(2) Потписана пријава за похађање обуке подноси се путем поште или електронске поште или непосредно у просторијама Привредне коморе.

(3) У случају доставе путем електронске поште, пријава се подноси у PDF формату.

Члан 5.

(1) Привредна комора организује обуку, утврђује рокове, вријеме и мјесто за њено спровођење.

(2) Привредна комора, најкасније 21 дан прије дана одржавања обуке, обавјештава кандидате путем електронске поште о:

1) датуму до када кандидат треба да Привредној комори достави доказе о испуњености услова за похађање обуке,

2) датуму и мјесту одржавања обуке.

(3) Кандидат доставља сљедеће документе којима потврђује испуњеност услова за похађање обуке, и то:

1) копију личне карте,

2) увјерење о општој здравственој способности,

3) овјерену копију дипломе, којом се потврђује да је дипломирани економиста или дипломирани правник са најмање 240 ECTS бодова или еквивалент тих звања,

4) одговарајући доказ којим потврђује да има најмање пет година радног искуства у струци,

5) увјерење да се не води кривични поступак за кривично дјело које га чини недостојним за обављање послова посредника,

6) увјерење да није осуђиван за кривично дјело које га чини недостојним за обављање послова посредника,

7) доказ да је Привредној комори плаћена такса за похађање обуке и такса за полагање испита.

(4) Привредна комора утврђује износе такса из става 3. тачка 7) овог члана.

Члан 6.

(1) У случају да кандидат не достави сва документа у року из члана 5. став 2. тачка 1) овог програма, Привредна комора позива кандидата да у додатном року достави потребна документа.

(2) Ако кандидат не поступи на начин и у року из става 1. овог члана, Привредна комора закључком одбацује његову пријаву као непотпуну.

(3) Привредна комора рјешењем одбија пријаве кандидата који не испуњавају услове за похађање обуке.

(4) Акти из ст. 2. и 3. овог члана су коначни и против њих се може покренути управни спор.

Члан 7.

(1) Обука се организује за све пријављене кандидате који испуњавају услове за похађање обуке.

(2) Привредна комора ангажује једног или више предавача за сваку обуку.

(3) Предавачи на обуци могу бити лица која имају најмање седам година радног искуства на пословима из области фискалног или финансијског система или рачуноводства и ревизије или облигационог или стварног или привредног права, као и из друге области од значаја за спровођење обуке.

Члан 8.

(1) Обука се састоји од теоријске и практичне наставе.

(2) Током теоријске наставе обрађују се сљедеће теме:

1) алтернативно рјешавање спорова, појам и врсте,

2) правни оквир за финансијско реструктурирање и његови финансијско-економски и правни аспекти,

3) искуства других земаља у поступцима финансијског реструктурирања,

4) основна начела, карактеристике и фазе поступка финансијског реструктурирања,

5) улога, права и обавезе Привредне коморе,

6) вјештине и технике потребне за обављање послова посредника,

7) отпочињање посредовања, уводно излагање посредника (представљање странама и обавјештење о правилима поступка и понашања),

8) истраживање (идентификација проблема и интереса),

9) преговарање (развијање процеса преговарања и утврђивање могућих рјешења),

10) испитивање одрживости пословања дужника,

11) уговор о мировању дугова,

12) окончање поступка (споразум или обустава),

13) праћење реализације споразума о финансијском реструктурирању и евентуално поновно уређивање односа између дужника и повјерилаца у случају неиспуњавања обавеза из споразума.

(3) У оквиру теме вјештине и технике потребне за обављање послова посредника обавезно се разматра сљедеће:

1) узимање уводних изјава страна у поступку,

2) начин успостављања односа повјерења и сарадње са странама у заједничким и одвојеним разговорима,

- 3) вјештина слушања,
- 4) вјештина постављања питања,
- 5) вјештина прикупљања информација,
- 6) вјештина идентификовања проблема страна, њихових мотива и интереса,
- 7) вјештина идентификовања тачке конфликта,
- 8) вјештина идентификовања јаких позиција и слабости обје стране,
- 9) вјештина преговарања,
- 10) вјештина утврђивања приједлога за споразум о финансијском реструктурирању, а да се притом не наметне рјешење,
- 11) вјештина формулисања споразума о финансијском реструктурирању.

Члан 9.

Извођење практичне наставе подразумијева одржавање вјежби у којима кандидат има својство посредника и својство странке у поступку, а обухватају сљедеће теме:

- 1) активности на организацији састанака у поступку финансијског реструктурирања,
- 2) вођење састанака и преговарање на заједничким и одвојеним састанцима учесника у поступку финансијског реструктурирања,
- 3) оцјену одрживости пословања дужника, завршне преговоре о другачијем уређивању односа између дужника и повјерилаца, закључење споразума и изразу извјештаја о поступку финансијског реструктурирања,
- 4) симулацију (хипотетички случајеви) у поступку финансијског реструктурирања.

Члан 10.

- (1) Послије окончања обуке, кандидати приступају полагању испита за посредника у поступку финансијског реструктурирања (у даљем тексту: испит).
- (2) Испит се састоји од писменог и усменог дијела.
- (3) Привредна комора именује комисију за полагање испита (у даљем тексту: комисија).
- (4) Комисија се састоји од најмање три члана, а чине је предавачи који су држали обуку и друга лица која испуњавају услове за предавача из члана 7. став 3. овог програма.
- (5) Члановима комисије припада накнада за рад, чију висину утврђује Привредна комора.

Члан 11.

- (1) Привредна комора заказује термин и мјесто полагања испита, који најкасније осам дана прије одржавања испита објављује на својој интернет страници и путем електронске поште доставља кандидатима.
- (2) Привредна комора на својој интернет страници објављује литературу и питања за полагање испита, која се одnose на теме из чл. 8. и 9. овог програма.
- (3) Прије почетка писменог и усменог дијела испита комисија увидом у лична документа провјерава идентитет кандидата.

Члан 12.

- (1) Полагање испита почиње израдом писменог дијела.
- (2) Писмени дио испита ради се на папиру обиљеженом печатом Привредне коморе.
- (3) Писмени дио испита може трајати најдуже 90 минута.
- (4) Кандидат се на писменом дијелу испита оцјењује оцјеном “положио писмени дио испита” или “није положио писмени дио испита”.
- (5) Након завршетка писменог дијела испита саставља се листа кандидата са резултатима писменог дијела испита, коју потписује комисија.

Члан 13.

- (1) Усменом дијелу испита може приступити кандидат који је положио писмени дио испита.
- (2) Усмени дио испита је јаван.
- (3) На усменом дијелу испита оцјењује се оспособљеност кандидата за обављање послова посредника оцјеном “положио усмени дио испита” или “није положио усмени дио испита”.
- (4) Усмени дио испита траје највише 30 минута по кандидату.
- (5) Најкасније у року од 30 минута након завршетка усменог дијела испита са посљедњим кандидатом који полаже испит, саопштава се кандидатима одлука који су кандидати положили испит, односно који кандидати нису положили испит, оцјеном “положио испит” или “није положио испит”.
- (6) Кандидати који нису положили испит могу поново полагаати испит у првом наредном термину када се испит организује.

Члан 14.

- (1) Кандидат који није задовољан одлуком комисије има право приговора Привредној комори у року од три дана од дана саопштавања оцјене на писменом и усменом дијелу испита.
- (2) Приговор из става 1. овог члана доставља се електронском поштом или путем поште.
- (3) Привредна комора рјешењем одлучује о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора.
- (4) Ако се приговор усвоји, Привредна комора именује нову комисију пред којом кандидат полаже испит.

Члан 15.

- (1) У случају болести и других оправданих разлога (смртни случај ужег члана породице, важне службене обавезе и слично), кандидат може оправдати одсуство са испита и затражити одгађање испита, а о чему електронским путем обавјештава Привредну комору, уз подношење доказа најкасније два радна дана након дана одређеног за полагање.
- (2) Након процјене оправданости разлога из става 1. овог члана, кандидат се писменим путем обавјештава:
 - 1) да је прихваћен захтјев за одгађање испита и његово полагање у новом термину или
 - 2) да разлици нису уважени, односно да су достављени докази оцијењени као неодговарајући.
- (3) Започети испит може се одложити ако је кандидат због болести или других оправданих разлога спријечен да настави испит, с тим да у наставку испита кандидат не полаже писмени дио испита, ако је тај дио испита већ положио.
- (4) У случајевима из ст. 1. и 3. овог члана, Привредна комора обавјештава кандидата о новом термину, односно наставку полагања испита.
- (5) Ако кандидат не приступи полагању испита у складу са ставом 4. овог члана, сматра се да није положио испит и оцјењује се оцјеном “није положио испит”.

Члан 16.

- (1) За кандидата који је уредно позван на испит, а не приступи испиту нити благовремено оправда одсуство у складу са чланом 15. став 1. овог програма, у записнику о току испита констатује се да није полагао испит.
- (2) Кандидат који одустане од већ почетог испита или не преда рад из писменог дијела испита, оцјењује се оцјеном “није положио испит”.

Члан 17.

- (1) Служење недозвољеним средствима, као што су мобилни телефон, бежична слушалица, лажно представљање, коришћење стручне литературе или унапријед при-

премљеног текста, преписивање и слично, повлачи прекид даљег полагања и удаљење са испита, а о чему се кандидат упознаје пред почетак испита.

(2) Удаљење са испита третира се као да кандидат није положио испит.

(3) У случају да кандидат приликом провјере знања нарушава ред или се служи недозвољеним средствима, прекида се полагање испита, а у записнику се констатује разлог прекидања и удаљења са испита, а кандидат се оцјењује оцјеном “није положио испит”.

(4) Кандидат из става 3. овог члана не може приступити испиту у периоду од годину дана од дана прекида испита.

Члан 18.

(1) Кандидату који није приступио обуци, а платио је таксу за похађање обуке и таксу за полагање испита, признају се плаћене таксе за сљедећи термин одржавања обуке и полагање испита.

(2) У случајевима одгађања и одлагања испита, као и привагања приговора на оцјену комисије из члана 14. овог програма, кандидату се признаје уплаћена такса за полагање испита.

(3) Кандидат који се оцијени оцјеном “није положио испит” због недовољног знања или одустанка или удаљења са испита, као и кандидат из члана 16. став 1. овог програма, нема обавезу на поновно похађање обуке и плаћање таксе за обуку.

(4) Кандидат из става 3. овог члана плаћа таксу за поновно полагање испита.

Члан 19.

(1) Комисија води записник о току испита.

(2) Записник о току испита садржи:

- 1) име, име једног родитеља и презиме кандидата,
- 2) датум, мјесто и државу рођења кандидата,
- 3) адресу пребивалишта кандидата,
- 4) податке о стеченом образовању кандидата,
- 5) лична имена чланова комисије,
- 6) датум и мјесто полагања испита,
- 7) испитна питања,
- 8) оцјену из писменог и усменог дијела испита, као и коначан успјех кандидата,
- 9) податке о одсуству са испита, удаљењу са испита, одустанку од испита, оправданог изостанка са испита, одлагању испита.

(3) Сви чланови комисије потписују записник о току испита, и то након истека рока из члана 15. став 1. овог програма.

(4) Привредна комора објављује списак кандидата који су положили испит на својој интернет страници у року од три дана од дана завршетка испита.

Члан 20.

(1) За кандидате који положи испит Привредна комора издаје увјерење о стицању звања посредника у поступку финансијског реструктурирања (у даљем тексту: увјерење).

(2) Увјерење има снагу јавне исправе, а садржи сљедеће:

- 1) лого и назив Привредне коморе,
 - 2) пропис на основу којег се издаје увјерење,
 - 3) лично име, датум и мјесто рођења и држављанство кандидата који је положио испит,
 - 4) стечено звање,
 - 5) мјесто, број и датум издавања увјерења,
 - 6) потпис овлашћеног лица Привредне коморе и печат.
- (3) Образац увјерења налази се у Прилогу овог програма, који чини његов саставни дио.

(4) Увјерење се издаје и доставља кандидату најкасније у року од осам дана од дана полагања испита.

Члан 21.

(1) Привредна комора води евиденцију о одржаним испитима и издатим увјерењима.

(2) Евиденција се води у електронском и писаном облику, а њен саставни дио је и Регистар посредника.

(3) У евиденцију из става 1. овог члана уписују се:

- 1) име, име једног родитеља и презиме кандидата,
- 2) датум и мјесто рођења,
- 3) јединствени матични број,
- 4) стручна спрема и када је стечена,
- 5) термин одржавања обуке,
- 6) лична имена чланова комисије,
- 7) датум и мјесто испита и успјех кандидата,
- 8) број и датум издатог увјерења о стицању звања посредника у поступку финансијског реструктурирања.

(4) Привредна комора за сваког кандидата формира евиденциони уложак, у који се улажу пријаве за полагање испита, достављена документација којом се потврђује да кандидат испуњава услове за похађање обуке, докази о уплати таксе за обуку и таксе за полагање испита, као и друга потребна документација.

Члан 22.

Овај програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 18.03-312-60/22
14. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Вјекослав Петричевић, с.р.

ПРИЛОГ

(ЛОГО ПК РС)

ПРИВРЕДНА КОМОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

На основу члана 14. став 3. Закона о споразумном вансудском финансијском реструктурирању (“Службени гласник Републике Српске”, број 99/20) и члана 20. став 1. Програма обуке за посреднике у поступку споразумног вансудског финансијског реструктурирања (“Службени гласник Републике Српске”, број ___/22), Привредна комора Републике Српске издаје

У В Ј Е Р Е Њ Е

о стицању статуса посредника у поступку споразумног вансудског финансијског реструктурирања

(име и презиме)

рођен/-а _____ . године у _____ , _____

(мјесто)

(општина)

држављанство _____, је по Програму обуке за посреднике у поступку споразумног вансудског финансијског реструктурирања успешно положио/ла испит и стекао/ла звање:

ПОСРЕДНИКА У ПОСТУПКУ СПОРАЗУМНОГ ВАНСУДСКОГ ФИНАНСИЈСКОГ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Број: _____
 У _____, _____ године
 (мјесто) (датум)

Председник

М. П.

1142

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 35. став 7. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВИМА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ДОБОЈ**

1. Престаје дужност члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој због истека мандата, у сљедећем саставу:

- 1) Младен Гајић,
- 2) Милена Благојевић и
- 3) Марко Марковић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-148/22

8. јуна 2022. године

Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.**1143**

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 35. став 7, а у вези са чланом 38. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој, 8.6.2022. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ДОБОЈ**

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој на период до конституисања новог управног одбора, а најдуже на шест мјесеци, у сљедећем саставу:

- 1) Дражана Михајловић,
- 2) Радомир Симикић и
- 3) Марко Цвјетковић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-148-1/22

8. јуна 2022. године

Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.**1144**

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 35. став 7. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени

гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека "Бождар Горажданин" Ново Горажде, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВИМА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА "БОЖИДАР ГОРАЖДАНИН" НОВО ГОРАЖДЕ**

1. Престаје дужност члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека "Бождар Горажданин" Ново Горажде због истека мандата, у сљедећем саставу:

- 1) Небојша Обреновић,
- 2) Жељана Качаревић и
- 3) Тања Јевђевић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-146/22

3. јуна 2022. године

Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.**1145**

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 35. став 7, а у вези са чланом 38. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека "Бождар Горажданин" Ново Горажде, 3.6.2022. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА "БОЖИДАР ГОРАЖДАНИН" НОВО ГОРАЖДЕ**

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека "Бождар Горажданин" Ново Горажде на период до конституисања новог управног одбора, а најдуже на шест мјесеци, у сљедећем саставу:

- 1) Миодраг Стојановић,
- 2) Сузана Гиговић и
- 3) Нела Царапић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.06/620-146-1/22

3. јуна 2022. године

Бањалука

Министар,
Др Наталија Тривић, с.р.**1146**

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 35. став 7. Закона о библиотечко-информационој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВИМА УПРАВНОГ
ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА БЕРКОВИЋИ**

1. Престаје дужност члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи због истека мандата, у сљедећем саставу:

- 1) Наташа Абрамовић,
- 2) Нада Милићевић и
- 3) Славен Ћупина.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.06/620-149/22
6. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

1147

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 35. став 7, а у вези са чланом 38. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи, 6.6.2022. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА
УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
БЕРКОВИЋИ**

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи на период до конституисања новог управног одбора, а најдуже на шест мјесеци, у сљедећем саставу:

- 1) Слободан Ђурица,
- 2) Миливоје Скочо и
- 3) Немања Ђурица.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.06/620-149-1/22
6. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

1148

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 35. став 2, а у вези са чланом 38. став 4. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18), у поступку именовања чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Станари, 8.6.2022. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА
УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
СТАНАРИ**

1. Именују се вршиоци дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Станари на период до конституисања новог управног одбора, а најдуже на шест мјесеци, у сљедећем саставу:

- 1) Дијана Богданић,
- 2) Јелена Перић и
- 3) Горан Благојевић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.06/620-153/22
8. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18), члана 31. став 6. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18) и члана 4. Закона о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), у поступку именовања вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека Станари, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА
ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СТАНАРИ**

1. Дијана Бајић Билановић именује се за вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека Станари, почевши од првог наредног дана од дана објављивања у службеном гласнику до окончања законом прописане процедуре избора новог директора, а најдуже на период од два мјесеца.

2. Именована обавља послове заступања и представљања ЈУ Народна библиотека Станари у правном промету без ограничења.

3. Овлашћује се Дијана Бајић Билановић да изврши промјену лица овлашћеног за заступање ЈУ Народна библиотека Станари у судском регистру надлежног суда.

4. Права, обавезе и одговорности директора Библиотеке односе се и на вршиоца дужности директора.

5. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.06/620-152/22
7. јуна 2022. године
Бањалука

Министар,
Др **Наталија Тривић**, с.р.

1149

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске по захтјеву правног лица “Еуро - инспект” д.о.о. Осјечани, а на основу члана 67. Закона о заштити животне средине (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/12, 79/15 и 70/20), члана 5. Правилника о условима за обављање дјелатности из области заштите животне средине (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 28/13 и 74/18) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18, 111/21 и 15/22), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ОБАВЉАЊЕ
ДЈЕЛАТНОСТИ ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ
СРЕДИНЕ**

1. Утврђује се да правно лице “Еуро - инспект” д.о.о. Осјечани испуњава услове за обављање дјелатности из области заштите животне средине.

2. Ово рјешење подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана доношења Рјешења. Провјера испуњености услова за обављање дјелатности из области заштите животне средине вршиће се у складу са одредбама Закона о заштити животне средине и Правилника о условима за обављање дјелатности из области заштите животне средине.

3. Ово рјешење објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 12-Е/18
31. маја 2022. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1150

На основу члана 62. став 4. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), рјешавајући по захтјеву "Струја БН" д.о.о. Бијељина за издавање лиценце за периодичне прегледе и испитивања средстава за рад, уређаја и опреме, средстава личне заштите на електроенергетским објектима, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ПЕРИОДИЧНЕ ПРЕГЛЕДЕ И ИСПИТИВАЊА СРЕДСТАВА ЗА РАД, УРЕЂАЈА И ОПРЕМЕ, СРЕДСТАВА ЛИЧНЕ ЗАШТИТЕ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТСКИМ ОБЈЕКТИМА

1. Утврђује се да "Струја БН" д.о.о. Бијељина, Стефана Дечанског (Стара циглана) бб, Бијељина, испуњава услове за издавање лиценце за периодичне прегледе и испитивања средстава за рад, уређаја и опреме, средстава личне заштите на електроенергетским објектима.

2. Лиценца важи од 30.5.2022. године до 30.5.2026. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.04/310-320-1/22
30. маја 2022. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

1151

На основу члана 71. став 2. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), рјешавајући по захтјеву привредног друштва "Рудник боксита" д.о.о. Мркоњић Град за издавање лиценце за минирање у рударству, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА МИНИРАЊЕ У РУДАРСТВУ

1. Утврђује се да привредно друштво "Рудник боксита" д.о.о. Мркоњић Град, Бјелаци бб, Мркоњић Град, испуњава услове за издавање лиценце за минирање у рударству.

2. Лиценца важи од 30.5.2022. године до 30.5.2026. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.04/310-36-3/22
30. маја 2022. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Агенција за осигурање Републике Српске

На основу члана 190. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07 и 50/10), члана 7. став 2. алинеја 7. Закона о друштвима за осигурање ("Службени гласник Републике Српске", бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19), чл. 2. и 6, а у вези са чланом 13. Правилника о условима за стицање и повлачење звања овлашћеног актуара ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/06 и 71/08), рјешавајући по захтјеву Јове Шарчевића из Модриче, за издавање овлашћења за обављање актуарских послова, Агенција за

осигурање Републике Српске (у даљем тексту: Агенција), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Издаје се овлашћење за обављање актуарских послова Јови Шарчевићу из Модриче.

2. О упису Јове Шарчевића у Регистар овлашћених актуара Агенција ће одлучити посебним рјешењем, након достављања пријаве за упис у наведени регистар.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

4. Ово рјешење је коначно.

Број: 05-529-2/22
13. јуна 2022. године
Бањалука

В.д. директора
Агенције,
Драженка Јањанин, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **У 9/22**, рјешавајући захтјев **Општинског суда у Зеници (судија Едвин Коквић)**, на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1), (2) и (3) и члана 61 ст. (2), (3) и (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Мато Тадић, председник,
- Миодраг Симоновић, потпредседник,
- Мирсад Ћеман, потпредседник,
- Helen Keller, потпредседница,
- Валерија Галић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,
- Златко М. Кнежевић, судија,
- Angelika Nußberger, судија,
- Леди Бианку, судија,

на сједници одржаној 26. маја 2022. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ**О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ**

Одлучујући о захтјеву Општинског суда у Зеници (судија Едвин Коквић) за оцјену уставности члана 44 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21), утврђује се да члан 44 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21) није у складу са чланом 1/2 Устава Босне и Херцеговине и чланом 12 Оквирног закона о високом образовању у БиХ ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09).

Налаже се Скупштини Зеничко-добојског кантона да, у складу са чланом 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, најкасније у року од шест мјесеци од објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" усагласи члан 44 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21) са чланом 1/2 Устава Босне и Херцеговине и чланом 12 Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09).

Налаже се Скупштини Зеничко-добојског кантона да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, најкасније три мјесеца по истеку рока из претходног става обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама предузетим с циљем извршења ове одлуке.

Одлучујући о захтјеву Општинског суда у Зеници (судија Едвин Коквић) за оцјену компатибилности члана 59 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21), утврђује се да је члан 59 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21) у складу са чланом 1/2 Устава Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине",

“Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Општински суд у Зеници (судија Едвин Кокић; у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је 11. марта 2022. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену уставности чл. 44 и 59 Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона (“Службене новине Зеничко-добојског кантона”, бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21, у даљем тексту: ЗВОЗДК) са чланом 1/2 Устава Босне и Херцеговине и чланом 12 Оквирног закона о високом образовању у БиХ (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 59/07 и 59/09; у даљем тексту: Оквирни закон).

II - Поступак пред Уставним судом

2. Подносилац захтјева је првобитно у захтјеву навео: “Оптужени су овом суду доставили захтјев у циљу оцјене уставности (усаглашености) одредби закона које је Тужилаштво навело у опису оптужнице. Стога Вам овим путем, као захтјев овог суда, просљеђујемо захтјев оптужених”. Уставни суд је на основу члана 22 Правила Уставног суда затражио допуну захтјева. Допуњени захтјев је достављен Уставном суду 5. априла 2022. године.

3. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Скупштине Зеничко-добојског кантона (у даљем тексту: Скупштина ЗДК) затражено је 6. априла 2022. године да достави одговор на захтјев.

4. Скупштина ЗДК је (након што је, уз навођење разлога, обавјестила Уставни суд да јој треба још времена) доставила одговор који је заимљен 10. маја 2022. године.

III - Захтјев

а) Наводи из захтјева

5. Подносилац захтјева је у захтјеву истакао сљедеће:

“Први дио захтјева за оцјену уставности пред Уставним судом БиХ односи се на питање да ли је одредба члана 44 Закона о високом образовању ЗДК (Службене новине Зеничко-добојског кантона⁴ бр. 06/09, 09/13, 13/13, 4/15, 5/18, 19/20 и 15/21) компатибилна и усклађена са чланом 12. Оквирног закона о високом образовању БиХ (Службени гласник БиХ⁵ бр. 59/07 и 59/09) у дијелу овлашћеног органа Универзитета у Зеници који је донио Статут Универзитета у Зеници с непосредном правном посљедицом и на оцјену неваљаности опћег акта високошколске установе Универзитета у Зеници.

[...]

Такав начин доношења Статута није у складу са чланом 12. Оквирног закона о високом образовању БиХ у којем је изричито прописано да статут сваке високошколске установе доноси Сенат уз претходно прибављење мишљење Управног одбора.

Слиједећи устаљену праксу Уставног суда БиХ из области високог образовања у БиХ (Одлуке број У 22/18 од 05. 07. 2019. године и број У 10/21 од 02. 12. 2021. године), односно обавезу примјене члана 63. Оквирног закона о високом образовању БиХ у којем је изричито прописано да сви кантонални закони о високом образовању морају бити усклађени с овим државним законом, то би надале, с тачке поштовања принципа уставности и владавине права из члана 1/2. Устава БиХ, значило и да члан 44. Закона о високом образовању ЗДК у дијелу доношења Статута Универзитета у Зеници није у складу са чланом 12. Оквирног закона о високом образовању БиХ као надређеним државним прописом.

Рјешавању наведеног правног питања такођер се придружује и рјешавање наредног правног питања, а то је да одредба члана 59. Закона о високом образовању ЗДК није у складу с принципом владавине права из члана 1/2. Устава БиХ и принципом правне сигурности инкорпорираним у њега.

Дакле, други дио захтјева за оцјену уставности је заузимање става да ли је примјена⁶ члана 59. Закона о високом образовању ЗДК (Службене новине Зеничко-добојског кантона⁴ бр. 06/09, 09/13, 13/13, 4/15, 5/18, 19/20 и 15/21) у складу са принципом владавине права из члана 1/2. Устава БиХ и принципом правне сигурности инкорпорираним у њега?

То правно питање се може довести у везу и с повредом неких других принципа садржаних у Уставу БиХ (члан II/6, члан III/2.ц и члан III/3.б). Идентична формулација овог члана 59. Закона о високом образовању ЗДК такођер је садржана и у члану 82. став 1. Статута Универзитета у Зеници. Члан 59. Закона о високом образовању ЗДК у супротности је с принципом владавине правне сигурности из члана 1/2. Устава БиХ и принципима организације правосудног система у БиХ с обзиром на то да је установљена надлежност судова (редовних и највиших) и других државних органа, а не и ректора једне високошколске установе у БиХ, да ти државни

органи у одговарајућим прописаним (судским или управним) поступцима у оквиру правног система БиХ доносе одлуке којим се обуставља од извршења неки опћи акт високошколске установе, односно преиспитују и оцјењују да ли је неки опћи акт донесен у високошколској установи у супротности с уставом или са законом и другим прописима, као и да обустављају од извршења донесене појединачне акте високошколске установе којим се наноси штета високошколској установи или друштвеној заједници.

Сваки опћи или појединачни акт високошколске установе може бити предмет накнадне управне или судске контроле од стране надлежних државних органа у одговарајућим поступцима заштите и остваривања грађанских права и обавеза који су прописани законом, али не и од стране ректора једне високошколске установе. Ректор као појединац не врши судску или управну власт, нити има судску или управну надлежност да оцјењује правну ваљаност донесених опћих аката као извора права у смислу регулације рада једне високошколске установе, посебно да ли су они у супротности с уставом или законом и другим прописима, нити да преиспитује и оцјењује донесене појединачне акте на мјесто судова и других надлежних државних органа ако су ти државни органи и највише судске инстанце у БиХ [...].”

Предмет поводом којег је захтјев покренут

6. Подносилац захтјева је доставио оптужницу Кантоналног тужилаштва Зеничко-добојског кантона (од 7. децембра 2021. године) и друге акте, а поводом кривичног поступка који се води против четири оптужена лица (наведена имена) због продуженог кривичног дјела злоупотребе положаја или овлашћења из члана 383 став 1 Кривичног закона ФБиХ у вези са чланом 55 Кривичног закона ФБиХ (“Службене новине ФБиХ”, бр. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 и 75/17). С обзиром на то да је одредба члана 383 КЗФБиХ бланкетног карактера, то је у оптужници стављено на терет оптуженим да нису поступали у складу са одредбама ЗВОЗДК и Статута Универзитета у Зеници, због чега је захтјев за оцјену уставности прослијеђен од тог суда (а на приједлог одбране) у вези с будућом одлуком тог суда у предметном кривичном поступку.

б) Одговор на захтјев

7. Скупштина ЗДК је у одговору на захтјев истакла сљедеће:

“У предметном случају, односно питању усаглашености одредби члана 44. Закона о високом образовању (Службене новине Зеничко-добојског кантона⁴ бр. 06/09, 09/13, 13/13, 04/15, 05/18, 94/19, 19/20 и 15/21) са одредбом члана 12. Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини (Службени гласник Босне и Херцеговине⁵ бр. 59/07 и 59/09) и одредбе члана 59. Закона о високом образовању с принципом владавине права из члана 1/2. Устава Босне и Херцеговине и принципом правне сигурности инкорпорираним у њега, нема елемената нити обиљежја повреде било којег припадајућег права појединца загарантованог чланом II/3. Устава Босне и Херцеговине, а посебно не у смислу стављања у неравноправан положај у вези с оспореним одредбама Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона, односно да нема кршења права на недискриминацију из члана 14. а у вези са чланом 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама.

Наиме, одредбе Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини начелно уређују кључна образовна питања у сегменту високог образовања, при чему је изворна надлежност за образовање на нивоу ентитета, односно кантоналног нивоа власти унутар ентитета Федерација БиХ. С тим у вези желимо посебно нагласити и чињеницу да у законодавно-правном смислу на подручју овог ентитета су у примјени и други правни прописи који на ближи начин уређују питања везана за установе, а посебно за установе од ширег јавног интереса, као што је и преузети Закон о установама (Службени лист РБиХ⁶ бр. 6/92, 8/93 и 13/94), који је као такав саставним дијелом цјелине правног законодавства, односно у непосредној примјени на подручју цијеле Федерације Босне и Херцеговине када је ријеч о установама. Стога и у предметном случају сваки од нивоа надлежне власти, приликом доношења легислативе из своје ресорне надлежности не може занемарити чињеницу о правном и фактичком постојању свих осталих важећих законских прописа унутар правног оквира Федерације Босне и Херцеговине.

Стога није ни било правно оправдано, нити правно могуће извршити само преузимање одредби Оквирног закона о високом образовању у БиХ у примјену на нивоу кантона јер су из објективних разлога потпуно различите правне ситуације и/или правни положај високошколских установа унутар искључивих уставних, кантоналних надлежности над образовањем.”

8. Наведени став је даље у одговору разрађен тако што је дат примјер Зеничко-добојског кантона који има Јавну установу Универзитета у Зеници, чији је оснивач Скупштина ЗДК, те другог кантона који има само приватне високошколске установе. Ипак, одредбе ЗВОЗДК, као и проведени прописи једнако се односе

на све високошколске установе (дакле у свим облицима својине), а што је од значаја и за правилно и потпуно сагледавање ове правне ствари. У одговору је наведено да члан 12 Оквирног закона није усклађен са одредбама из члана 24 став 1 и члана 27 Закона о установама, указујући на садржај наведених одредби. Даље се наводи да члан 44 став (2) ЗВОЗДК не ограничава аутономију Универзитета јер се она не односи на академске слободе утврђене у чл. 6 и 7 ЗВОЗДК. Указано је да су приликом доношења ЗВОЗДК узете у обзир одредбе из Оквирног закона и Закона о установама, а самим ЗВОЗДК уређена су сва питања значајна за рад Јавне установе Универзитета у Зеници у складу с принципима Оквирног закона. Такође је указано да је Сенат Универзитета у Зеници утврдио приједлог Статута Јавне установе Универзитета у Зеници, те га упутио Управном одбору Универзитета у Зеници, који је прије његовог усвајања затражио и добио сагласност оснивача на приједлог Статута.

9. У одговору на захтјев је наведено да је у Нацрту новог закона о високом образовању (који је разматран и прихваћен Закључком Скупштине Зеничко-добојског кантона) у одредби члана 46 предвиђено да статут високошколске установе доноси сенат високошколске установе, а што је у складу са одредбама Оквирног закона. У наставку одговора је даље наведено: "Имајући у виду да је образовна политика у искључивој уставној надлежности кантона, произлази да је Скупштина [ЗДК] надлежна доносити прописе о образовању и уредити ову област својим законом, који не мора у потпуности бити идентичан Оквирном закону [...], тако да одредба члана 44. ЗВОЗДК не мора бити идентична са одредбом члана 12. Оквирног закона."

10. У вези са захтјевом за оцјену уставности одредбе члана 59 ЗВОЗДК, Скупштина ЗДК у одговору наводи да га сматра неоснованим јер је супротно принципу владавине права и принципу правне сигурности да се извршавају општи акти донесени у високошколској установи који нису у сагласности са уставом или су у супротности са законом и другим прописима, односно да се извршавају појединачни акти којим се наноси штета високошколској установи или друштвеној заједници. У вези с наведеним, сматра да је ова одредба у складу и с аутономијом Универзитета.

11. У односу на други дио захтјева, који се односи на заузимање става о томе да ли је примјена члана 59 ЗВОЗДК у складу с принципом владавине права и принципом правне сигурности инкорпорираним у њега, указано је на садржај члана 63 став (2) Оквирног закона, као и члана 14 ЗВОЗДК. Обустављање општег и појединачног акта није уређено Оквирним законом, тако да је одредба члана 59 ЗВОЗДК усаглашена са чланом 32 став 3 Закона о установама. Указано је на члан 142 ЗВОЗДК с акцентом да сваки од нивоа надлежне власти приликом доношења легислативе из своје ресорне надлежности не може занемарити чињеницу о правном и фактичком постојању свих осталих важећих законских прописа унутар правног оквира Федерације Босне и Херцеговине. То се односи и на Закон о установама који, између осталог, децидирано прописује и права и обавезе оснивача установа.

12. Коначно, у одговору је предложено да Уставни суд, након проведеног поступка и утврђених чињеница, донесе одлуку којом ће утврдити да не постоји повреда Устава Босне и Херцеговине.

IV - Релевантни прописи

13. Члан 1/2 Устава Босне и Херцеговине гласи:

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

14. Оквирни закон о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 59/07 и 59/09) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Законом о високом образовању у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Закон) утврђује се: организација високог образовања у Босни и Херцеговини, одговорност надлежних власти у овој области, установљавају органи за спровођење закона и међународних обавеза Босне и Херцеговине, те начин обезбјеђивања квалитета у области високог образовања.

Члан 2.

У врху реформе високог образовања, овај Закон установљава основне принципе и стандарде за стицање високог образовања у Босни и Херцеговини, у складу са релевантним одредбама Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (ЕТС Но. 5, 1950) и њених протокола, Препоруком Комитета министара Савјета Европе о признавању и оцјени квалитета приватних високошколских установа [P(97)1], Препоруком о приступу високом образовању [P(98)3] и Препоруком о истраживачком задатку универзитета [P(2000)8] и другим релевантним принципима међуна-

роднопризнатих правних инструмената чија је држава уговорница и Босна и Херцеговина, те у складу са Конвенцијом Савјета Европе/УНЕСЦО-а о признавању квалификација у високом образовању у европском региону (ЕТС Но. 165, 1997).

Босна и Херцеговина прихвата европске стратешке циљеве у области високог образовања, изражене у Декларацији европских министара високог образовања из Болоње (1999), као и каснији развој овог концепта.

Високо образовање је дјелатност од посебног интереса за Босну и Херцеговину.

Члан 4. став 2.

Високо образовање заснива се на:

- академским слободама, академској самоуправи и аутономији универзитета;

[...]

3. Статут високошколске установе

Члан 12.

Статут је основни акт високошколске установе којим се уређују питања значајна за обављање дјелатности установе.

Статут доноси сенат, уз претходно прибављено мишљење управног одбора високошколске установе.

Статут сваке високошколске установе мора да буде усаглашен са овим Законом.

Члан 18. ст. (1) и (2)

Ректора јавног универзитета бира сенат на основу јавног конкурса.

За ректора може да буде изабран наставник у научнонаставном звању редовног професора који испуњава услове за то звање на универзитету на којем се пријављује.

7. Усклађивање других закона

Члан 63.

Закони Републике Српске и кантонални закони из области високог образовања ускладиће се са одредбама овог Закона у периоду од шест мјесеци након његовог ступања на снагу.

Сва питања из области високог образовања која нису регулисана овим Законом регулисаће се законима на нивоу Републике Српске и кантона.

15. Закон о високом образовању ("Службене новине Зеничко-добојског кантона", бр. 6/09, 9/13, 13/13, 4/15, 5/18, 4/19, 19/20 и 15/21; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим законом уређују се систем, увјети и начин обављања дјелатности високог образовања, финансирање, као и друга питања од значаја за обављање ове дјелатности на подручју Зеничко-добојског кантона (у даљем тексту: Кантон).

Члан 5. тачка а)

(Принципи високог образовања)

Дјелатност високог образовања се темељи на следећим принципима:

а) академским слободама, академској самоуправи и аутономији високошколске установе;

Члан 7. тач. а) и б)

(Аутономија)

Високошколске установе имају право:

а) изабрати своје управне и руководне органе и одредити им мандат;

б) уредити своје структуре и активности властитим правилима у складу са законом и статутом;

Члан 16.

(Оснивачи високошколске установе)

(1) Високошколску установу може основати домаће или страноправно или физичко лице.

(2) Високошколску установу могу основати два или више оснивача, у ком случају се њихова међусобна права, обавезе и одговорности утврђују уговором.

(3) Високошколске установе могу бити јавне и приватне.

(4) Високошколску установу као јавну установу може основати Скупштина Кантона, самостално или заједно са другим физичким или правним лицима, на приједлог Владе Кантона.

Члан 44.

(Статут високошколске установе)

(1) Статут је основни акт којим се уређују питања значајна за обављање дјелатности високошколске установе.

(2) Статут доноси Управни одбор високошколске установе уз претходну сагласност оснивача.

(3) Измјене и допуне статута врше се одлуком, на начин и у поступку предвиђеном за његово доношење.

Члан 45.

(Садржај статута)

Статут садржи одредбе којима се регулирају сlijедећа питања:

а) организација високошколске установе;

б) заступање и представљање високошколске установе;

ц) правила за избор чланова управног одбора;

д) начин организовања и извођење студија;

е) правила студирања и права студената;

ф) избор у наставно-научна и сарадничка звања;

г) начин имплементације Европског кредитног трансфер система (у даљем тексту: ЕЦТС);

х) критерији за додјелу академских титула;

и) обавезе високошколске установе према оснивачу;

ј) овлаштења високошколске установе у правном промету;

к) организација и надлежности организационих јединица;

л) статусне промјене, образовање нових организационих јединица и студијских одсека;

м) остваривање прихода, управљање средствима и имовином;

н) академска, финансијска и друга овлаштења организационих јединица у правном промету;

о) организацију научноистраживачког и умјетничког рада;

п) критерији за провођење процеса евалуације и објављивање резултата проведене евалуације;

р) број чланова сената и начин њиховог бирања;

с) облик и ниво учешћа студената у раду установе;

ш) начин изјашњавања и доношења одлука по појединим питањима, као и прецизирање одлука које се могу доносити тајним гласањем;

т) друга питања у складу са законом и оснивачким актом.

Члан 49. ст. (1), (2) и (4)

(Састав, број, мандат и изузеће)

(1) Управни одбор високошколске установе има седам чланова и чине га представници академског и неакадемског особља, студената и оснивача.

(2) Управни одбор јавне високошколске установе чине четири представника из реда оснивача, два из реда наставног особља и један представник студената чија именована предлаже сенат, који се бирају у складу са законом.

(4) Коначно именовање и разрјешење чланова управног одбора врши Влада Зеничко-добојског кантона.

Члан 52. став (1)

(Састав сената)

(1) Сенат је највише академско тијело које чине представници академског особља у радном односу у високошколској установи, као и представници студената.

Члан 59.

(Обуставања опћег и појединачног акта)

Ректор универзитета, односно директор високе школе дужан је да обустави од извршења опћи акт донесен у високошколској установи који није у сагласности са уставом или је у супротности са законом и другим прописима, као и извршавање појединачног акта којим се наноси штета високошколској установи или друштвеној заједници и да о томе обавијести Министарство.

V - Допустивост

16. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине.

17. Члан VI/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

ц) Уставни суд има надлежност у питањима која му упути било који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој ваљаности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине; или у погледу постојања или дјелокруга неког општег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

18. Захтјев за оцјену уставности поднио је Општински суд у Зеници, што значи да је захтјев поднијело овлашћено лице из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 5/10 од 26. новембра 2010. године, тачке 7-14, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 37/11). Имајући у виду одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд сматра да је овај захтјев допустив зато што га је поднио овлашћени субјект, те да не постоји ниједан формални разлог из члана 19 став (1) Правила Уставног суда због којег захтјев не би био допустив.

VI - Меритум

19. Подносилац захтјева је затражио од Уставног суда да, у смислу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, одлучи о уставности чл. 44 и 59 ЗВОЗДК са чланом 12 Оквирног закона и чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине.

20. Уставни суд напомиње да оцјену уставности закона разматра у општем смислу (*erga omnes*), а не у односу на конкретан предмет (*inter partes*) који је повод подношењу захтјева (види одлуку Уставног суда у предмету број У 15/11 од 30. марта 2012. године, тачка 63). Дакле, Уставни суд неће улазити у конкретан предмет који се налази на рјешавању пред Кантоналним судом у Зеници, нити ће се бавити начином на који редовни судови, те други надлежни органи примјењују оспорену законску одредбу. Уставни суд ће извршити оцјену компатибилности оспорене одредбе на апстрактан начин у односу на наводе из захтјева.

Оспорени члан 44 ЗВОЗДК гласи:

(1) Статут је основни акт којим се уређују питања значајна за обављање дјелатности високошколске установе.

(2) Статут доноси Управни одбор високошколске установе уз претходну сагласност оснивача.

(3) Измјене и допуне статута врше се одлуком, на начин и у поступку предвиђеном за његово доношење.

21. Неуставност оспорених одредаба подносилац захтјева види у томе што оне прописују да се статут високошколске установе може донијети само уз претходну сагласност оснивача високошколске установе. То је супротно релевантним одредбама члана 12 Оквирног закона, којима је прописано да "статут доноси сенат уз претходно прибављено мишљење управног одбора високошколске установе". На тај начин крши се (и) принцип аутономије високошколске установе, прописан релевантним одредбама члана 4 Оквирног закона, као и одредбе члана 63 истог закона. Све то има за посљедицу кршење члана I/2 Устава БиХ.

22. За рјешавање овог предмета битна је пракса Уставног суда из Одлуке број У 10/21 од 2. децембра 2021. године (доступна на www.ustavnisud.ba), у којој су предмет оцјене уставности биле одредбе истог закона (Закона о високом образовању Зеничко-добојског кантона). У наведеној одлуци Уставни суд је закључио да је члан 55 став 1 ЗВОЗДК (којим је прописано да ректора и проректора јавног универзитета и директора јавне високе школе бира сенат на основу јавног конкурса уз сагласност оснивача) супротан члану 18 Оквирног закона. Уставни суд је навео да је суштина члана 18 Оквирног закона (претходно наведено у Одлуци број У 22/18 од 5. јула 2019. године, тачка 30, доступна на www.ustavnisud.ba) да обезбиди "принцип институционалне аутономије универзитета". У предмету број У 10/21 Уставни суд је закључио, полазећи од садржаја члана 55 ЗВОЗДК, који садржи формулацију "уз сагласност оснивача", да, када се прочита цијела спорна одредба (и узме у обзир одредба члана 16 став 4 ЗВОЗДК која прописује ко су оснивачи високошколских установе), ректор и проректор јавног универзитета и директор високе јавне школе не могу бити изабрани без сагласности Владе Кантона. Према мишљењу Уставног суда, законска одредба, према којој јавна власт даје сагласност на именовање руководећих лица високошколских установе, недвојбено представља мијешање у институционалну аутономију универзитета, што је супротно одредбама члана 18 Оквирног закона, као и ставовима Уставног суда из Одлуке број У 22/18. Члан 63 Оквирног закона, у релевантном дијелу, прописује да ће се кантонални закони из области високог образовања ускладити с Оквирним законом у року од шест мјесеци од ступања на снагу Оквирног закона. Из наведеног је Уставни суд закључио да одредбе члана 55 ЗВОЗДК нису у сагласности с одредбама члана 18 Оквирног закона зато што се, супротно члану 18 Оквирног закона, мијешају у институционалну аутономију универзитета тако што се од јавне

власти тражи сагласност за именовања на челне функције високошколских установа.

23. У конкретном случају, према мишљењу Уставног суда, ради се о врло сличном питању као у предмету број У 10/21, с обзиром на то да оспорена одредба садржи идентичну формулацију “уз сагласност оснивача”. Слиједећи, дакле, мисао из цитиране одлуке, Уставни суд (и) у овом случају закључује да оспорени члан 44 ЗВОЗДК крши принцип аутономије универзитета (високошколске установе) с обзиром на то да прописује да статут високошколске установе као основни акт којим се уређују питања од значаја за обављање дјелатности не може бити донијет без сагласности оснивача. Осим тога, оспорена одредба прописује (и) да статут доноси управни одбор, а не сенат високошколске установе. На тај начин оспорени члан 44 ЗВОЗДК је у два битна аспекта супротан члану 12 Оквирног закона. Члан 12 Оквирног закона само прописује да статут доноси сенат уз “претходно прибављено мишљење управног одбора високошколске установе”. Дакле, оснивачи високошколске установе, према одредбама члана 12 Оквирног закона, немају никакве надлежности у процесу доношења статута, за разлику од оспорених одредаба. Осим тога, оспореним одредбама члана 44 ЗВОЗДК прописано је да статут доноси управни одбор високошколске установе, за разлику од члана 12 Оквирног закона гдје је прописано да сенат високошколске установе доноси статут. Према одредбама члана 16 став 4 ЗВОЗДК, високошколску установу може основати Скупштина Кантона (законодавна власт), али на приједлог Владе (извршна власт). Према одредбама члана 49 став 2 ЗВОЗДК, оснивачи високошколске установе (који могу бити (и) јавна власт) чине наполовичну већину (четири од укупно седам) чланова управног одбора високошколске установе. Стога, слиједећи јасна констатација да оспорена одредба члана 44 ЗВОЗДК у два битна аспекта (оснивачи дају претходну сагласност на статут високошколске установе, те статут високошколске установе доноси управни одбор а не сенат) задира у аутономију високошколске установе тако што (не)искључује ситуацију према којој би било могуће да јавна власт утиче на доношење статута као основног правног акта којим се регулишу питања од највишег значаја за високошколску установу.

24. Имајући у виду наведено, оспорени члан 44 ЗВОЗДК је супротан одредбама члана 12 Оквирног закона, а доводи у питање (и) аутономију високошколске установе из члана 4 став 2 Оквирног закона. На тај начин се крше и одредбе члана 63 Оквирног закона, које у релевантном дијелу прописују да ће се кантонални закони из области високог образовања ускладити с Оквирним законом у року од шест мјесеци од ступања на снагу Оквирног закона. Због неусклађености ова два закона крши се и одредба члана 1/2 Устава БиХ којом се прописује владавина права која, између осталог, захтијева поштовање хијерархије правних аката и њихову међусобну усклађеност.

Оспорени члан 59 ЗВОЗДК гласи:

Ректор универзитета, односно директор високе школе дужан је да обустави од извршења општи акт донесен у високошколској установи који није у сагласности са уставом или је у супротности са законом и другим прописима, као и извршавање појединачног акта којим се наноси штета високошколској установи или друштвеној заједници и да о томе обавијести Министарство.

25. Подносилац захтјева тражи да се испита “примјена” члана 59 ЗВОЗДК, што неспорно није надлежност Уставног суда у смислу члана VI/3ц) Устава БиХ. Међутим, имајући у виду релевантни дио текста захтјева, очигледно је да подносилац захтјева тражи оцјену уставности спорне законске одредбе, те стога нема препрека да Уставни суд испита преостали дио захтјева за оцјену уставности. Суштина навода подносиоца захтјева иде у правцу да спорна одредба прописује да ректор има право да обустави примјену општих аката које донесе високошколска установа, које право, према мишљењу подносиоца захтјева, требају имати искључиво надлежни судски или управни органи. Дакле, оспорена одредба даје одређена права ректору, која му, према мишљењу подносиоца захтјева, не припадају зато што сваки општи и појединачни акт може бити испитан од надлежних органа, али не и од ректора који не врши судску или управну власт, нити има судску или управну надлежност. Из наведених разлога, оспорени члан 59 ЗВОЗДК није у складу са чланом 1/2 Устава БиХ.

26. С обзиром на то да се подносилац захтјева позива на кршење члана 1/2 Устава БиХ, Уставни суд подсјећа да је у својој досадашњој пракси члан 1/2 Устава БиХ тумачио тако да садржи принцип владавине права (види, између осталог, Уставни суд, одлуке о допуштивости и меритуму бр. У 21/16 од 1. јуна 2017. године, тачка 19 и У 6/06 од 29. марта 2008. године, тачка 22, доступно на www.ustavisud.ba). Уставни суд је у наведеној пракси нагласио да принцип владавине права није ограничен само на формално поштовање уставности и законитости, већ захтијева да сви правни акти (закони, прописи и сл.) имају одређен садржај, односно квалитет

примјерен демократском систему, тако да служе заштити људских права и слобода у односима грађана и органа јавне власти у оквиру демократског политичког система. У вези с тим, Уставни суд је нагласио да стандард квалитета закона тражи да законска одредба буде доступна лицима на која се примјењује (транспарентност) и да за њих буде предвидљива, то јест довољно јасна и прецизна да они могу стварно и конкретно знати своја права и обавезе до степена који је разуман у датим околностима, како би се према њима могли понашати (види Одлука о допуштивости и меритуму број У 15/18 од 29. новембра 2018. године, тачка 26, www.ustavisud.ba).

27. Према мишљењу Уставног суда, оспореном одредбом члана 59 ЗВОЗДК није дато овлашћење ректору универзитета да врши управну и судску власт, већ је управо супротно наметнута обавеза ректору универзитета да поштује владавину права, односно да “обустави од извршења општи акт донесен у високошколској установи који није у сагласности с уставом или је у супротности са законом и другим прописима, као и извршавање појединачног акта којим се наноси штета високошколској установи или друштвеној заједници...”. Оспореном одредбом члана 59 ЗВОЗДК ниједне није прописано дјеловање ректора ван одлука које су донијели судски или управни органи, нити је прописано да ректор врши надлежности судских или управних органа, а нити је спријечено да одлуке ректора буду оспорене пред судовима или органима управе. Ректор универзитета је као руководилац високошколске установе дужан да обезбједи да акти које доноси високошколска установа буду у складу са “уставом, законом или другим прописима”, те уколико посумња да то није тако, сасвим је разумно очекивати да ће обуставити примјену таквих аката. Стога, Уставни суд у оспореној одредби члана 59 ЗВОЗДК не налази ништа што би излазило ван оквира “слободног поља процјене” надлежног законодавца (margin of appreciation), као што не налази ништа супротно принципима владавине права који су прописани чланом 1/2 Устава БиХ.

28. Имајући у виду наведено, Уставни суд закључује да је одредба члана 59 ЗВОЗДК у складу са чланом 1/2 Устава БиХ.

VII - Закључак

29. Уставни суд закључује да оспорени члан 44 ЗВОЗДК није у складу са чланом 12 Оквирног закона, као ни чланом 1/2 Устава БиХ зато што је, с обзиром на прописивање могућности да јавна власт утиче на доношење статута високошколске установе, дошло до нарушавања аутономије универзитета.

30. Уставни суд закључује да је одредба члана 59 у сагласности са чланом 1/2 Устава БиХ зато што прописивањем права ректору универзитета да обустави од примјене акте за које посумња да нису у складу с уставом или законима не долази до кршења нити једног стандарда који садржи наведена уставна одредба, нити оспорена одредба излази ван “оквира слободног поља процјене” надлежног законодавца (margin of appreciation).

31. На основу члана 59 ст. (1), (2) и (3) и члана 61 ст. (2), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

32. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

¹ Уставни суд је нагласио ријеч примјена.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мато Тадић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 3206/20**, рјешавајући апелацију **Д. М.**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 94/14), у саставу:

- Мато Тадић, предсједник,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Мирсад Ђеман, потпредсједник,
- Валерија Галић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 11. маја 2022. године, донио је

ОДЛУКУ О ДОПУШТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација **Д. М.** поднесена против Рјешења Суда Босне и Херцеговине број **С1 2 К 034454 20 Кв 2** од 1. јула 2020. године.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и у “Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Д. М. (у даљем тексту: апелант) из Прњавора, којег заступа Адвокатско друштво “Адемовић, Ножица и партнери” д.о.о. из Сарајева, поднио је 28. августа 2020. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Рјешења Суда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ) број С1 2 К 034454 20 Кв 2 од 1. јула 2020. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Уставног суда, од Суда БиХ и Тужилаштва Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Тужилаштво) затражено је 17. фебруара 2022. године да доставе одговор на апелацију.

3. Тужилаштво је доставило одговор на апелацију 28. фебруара 2022. године, а Суд БиХ 2. марта 2022. године.

4. Одговори на апелацију су 18. марта 2022. године достављени апелантовом заступнику.

5. Апелантов заступник је доставио изјашњење 24. марта 2022. године.

III - Чињенично стање

6. Чињенице предмета које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

7. Рјешењем Суда БиХ број С1 1 К 034454 20 К од 23. јуна 2020. године у кривичном поступку који се води против апеланта због постојања основане сумње да је починио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 220 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног закона Босне и Херцеговине (у даљем тексту: КЗБиХ) одбијен је као неоснован Приједлог Тужилаштва број Т20 0 1 КТК 0017170 19 од 12. марта 2020. године за одређивање мјера забране састајања с одређеним лицима из члана 126а став 1 тачка ц) Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ЗКПБиХ) према апеланту.

8. У образложењу рјешења је наведено да је пред Судом БиХ у току кривични поступак против апеланта по оптужници Тужилаштва од 17. јануара 2020. године због кривичног дјела злоупотребе положаја или овлашћења из члана 220 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног закона БиХ. Надаље, наведено је да је Тужилаштво 12. марта 2020. године доставило Суду БиХ приједлог за одређивање мјера забране из члана 126а став 1 тачка ц) ЗКПБиХ према апеланту - састајања с одређеним лицима, на начин да му се забрани контактирање са свим представницима принтиних и електронских медија о чињеницама које се односе на предметни кривични поступак, као и јавна обраћања у вези с предметним кривичним поступком. У вези с тим, Суд БиХ је навео да из приједлога Тужилаштва од 12. марта 2020. године за одређивање мјера забране апеланту постоји оправдана бојазан да би апелант као оптужени могао вршити утицај на свједоке да промијене своје исказе дате у истрази, те да је Тужилаштво указало на апелантову изјаву коју је дао 5. марта 2020. године за информативну емисију “Дневник 2 - БХТ1”, а након рочишта одржаног у Суду БиХ за изјашњење о кривичи за почињено кривично дјело које му је предметном оптужницом стављено на терет. Наиме, Суд БиХ је указао да Тужилаштво наводи да се апелант “5. марта 2020. године обратио медијима, у којем обраћању је вријећао и на непримјерен начин коментарисао личност поступајуће тужитељице на предмету, као и главне тужитељице Тужилаштва, користећи напад на њих као средство застрашивања свједока. Иступајући у средствима јавног информисања, оптужени (апелант) шаље слику свједоцима о својој моћи, коју би искористио на начин да свједоке заплаши и да одустану од свог свједочења”. Тужилаштво је у прилогу доставило и видео-запис (CD) дневника емитованог 5. марта 2020. године на БХТ1.

9. Суд БиХ је даље, испитујући постојање основане сумње као општег услова за одређивање мјера забране апеланту, образложио да је судија за претходно саслушање оцијенио да у конкретном случају постоји довољно доказа за постојање основане сумње да је апелант починио кривичноправне радње које му се оптужницом стављају на терет. Суд БиХ је навео да тај закључак произлази из доказа Тужилаштва, који на поуздан начин дају основ за закључак да је апелант починио кривичноправне радње које су му оптужницом стављене на терет. Суд БиХ је даље испитао постојање разлога за изрицање мјера забране из члана 126а тачка ц) ЗКП-а. У вези с тим, Суд БиХ је навео да је, уз сагласност странака и браниоца, који су у посједу наведеног снимка, извршио увид у њега, те утврдио да у спорним изјавама не постоје околности које би указивале на бојазан од ометања предметног кривичног поступка утицајем

на свједоке. Наиме, Суд БиХ је закључио да спорне изјаве на видео-снимку у трајању од 55 секунди ни у којем случају не указују да су дате у намјери застрашивања свједока, већ да је у питању генерално исказан став о кривичном поступку, у погледу основаности оптужбе, што се, према мишљењу суда, може окарактерисати као својеврсна апелантова реакција с обзиром на чињеницу да је изјава дата у специфичном процесном моменту, непосредно након одржаног рочишта на којем се апелант по први пут јавно и непосредно пред судом изјаснио о оптужбама и кривичноправним радњама које му се стављају на терет. Суд БиХ је оцијенио да наведене околности не могу бити од одлучујућег значаја при оцјени постојања бојазни од утицаја на свједоке. Стога је Суд БиХ закључио да образложење приједлога Тужилаштва и докази на којима се он заснива не дају оправдане разлоге на основу којих би се заснoвала оправданост тражене мјере забране, нити те разлоге налази Суд БиХ, те је одбио да апеланту изрекне мјеру забране из члана 126 став 1 тачка ц) ЗКПБиХ.

10. Одлучујући о жалби Тужилаштва изјављеној против рјешења од 23. јуна 2020. године, вијеће Суда БиХ је донијело Рјешење број С1 2 К 034454 20 Кв 2 од 1. јула 2020. године којим се наведено рјешење од 23. јуна 2020. године преиначава, те је апеланту изречена мјера забране састајања с одређеним лицима из члана 126а став 1 тачка ц) ЗКПБиХ, на начин да му је забрањено контактирање са свим представницима принтиних и електронских медија о чињеницама које се односе на предметни кривични поступак, као и јавна обраћања у вези с овим поступком. Одређено је да апелант може контактирати с медијима изузев у односу на предметни кривични поступак. Одређено је такође да ће изречене мјере забране трајати док за њима постоји потреба, као и да ће се оправданост тих мјера контролисати свака два мјесеца.

11. Вијеће Суда БиХ је анализом релевантних чињеница из списка, те жалбених навода Тужилаштва, закључило да је погрешан закључак побијаног рјешења да не постоје посебни разлози на страни апеланта који би оправдали одређивање предложене мјере забране, те да нису испуњени ни услови за изрицање предложене мјере забране. У вези с тим, вијеће је указало да околности које оправдавају одређивање наведене мјере забране морају бити у довољној мјери очигледне и конкретне. Дакле, вијеће је оцијенило да је потребно да бојазан од утицаја на свједоке буде оправдана конкретним и ваљаним разлозима који би објективно указивали на то да је апелант раније покушао или да постоји озбиљан ризик да ће покушати да утиче на свједоке. Вијеће је анализом “снимка - видео-исјечка интервјуа оптужених Драгана Мектића и Едине Гараплије, датог путем средстава јавног информисања - Дневник 2 - БХТ1” од 5. 3. 2020. године” закључило да је апелант изнио “низ непримјерених и увредљивих констатација у односу на носиоце правосудних функција (поступајућа тужитељица и главна тужитељица Тужилаштва БиХ), као и тврдње о наводном постојању механизма за застрашивање свједока и монтирање кривичних процеса у БиХ”. Вијеће је навео да је снимак цијенио као нову и конкретизовану околност о утицају апеланта на свједоке те је, доводећи је у везу с предметним поступком, закључио “да би управо овакви и/или слични апелантови медијски иступи у будућности могли код свједока створити висок ниво бојазни и страха, што би за директну последицу довело до застрашивања истих, па чак и њихов одустанак од свједочења”. У вези с тим, вијеће је закључило да управо наведено апелантово понашање указује на конкретне и ваљане разлоге који оправдавају доношење одлуке као у изрци рјешења јер, према мишљењу вијећа, апелант “недовољно шаље поруку свједоцима да би у јавности могли бити изложени притиску као и напријед споменути носиоци правосудних функција у БиХ”.

12. У контексту наведеног закључка вијеће је навео да је имао у виду и изјашњење апелантовог браниоца о приједлогу Тужилаштва за одређивање мјера заштите, дато на рочишту од 18. јуна 2020. године, којом приликом је изјавила “[...] али се мој браник и ја понашамо у складу са најбољим стандардима вођења судских поступака и ми смо изјаву дали медијима, да ми никакве изјаве нећемо давати из разлога што сматрамо да се то може тумачити као утицај на суд [...]” из чега, према мишљењу вијећа, “јасно произлази да постоји чињеница свијести код одбране о потенцијалним негативним импликацијама које такве и сличне изјаве оптужених у средствима јавног информисања могу имати на успешно вођење кривичног поступка”. Поред тога, вијеће је указало да је главни претрес у предметном кривичном предмету почео 4. јуна 2020. године извођењем доказа по приједлогу Тужилаштва, тако да предложени свједоци тек треба да буду саслушани на главном претресу, те да је обавеза суда да им омогући да своје исказе дају слободно, без утицаја и притисака. Вијеће је такође цијенило природу и карактер радњи за које се основано сумња да их је апелант предузимао, што, према мишљењу вијећа, оправдава бојазан да би до таквог утицаја без примјене наведене мјере забране састајања могло доћи, а нарочито имајући у виду да је садржај исказа свје-

дока, који својим исказима инкриминишу апеланта као оптуженог, након потврђивања оптужнице постао доступан одбрани. У вези с тим, вијеће је оцијенило да постоји реална опасност да јавно и свако друго обраћање и коментарисање чињеница у вези с предметним поступком, односно комуницирање с представницима пританих и електронских медија о чињеницама које се односе на овај кривични поступак, код лица која се требају саслушати у овом поступку може створити конфузију и пореметити изворни и вјеродостојни осјећај истине о чињеницама о којима требају свједочити на главном претресу, чиме би се, према мишљењу вијећа, у значајној мјери ометао кривични поступак и циљеви задовољења правде.

13. На крају, вијеће је у односу на жалбене наводе апелантовог браниоца истакло да иако слобода говора и изражавања представља једно од основних људских права, оно као такво не представља апсолутно право појединца или групе грађана. Наиме, вијеће је, позивајући се на одредбе члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) које је цитирало, указало да наведено право може бити ограничено под одређеним околностима. У вези с тим, вијеће је указало: "Како остваривање тих слобода обухвата дужности и одговорности, оно може бити подвргнуто формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом, који су у демократском друштву нужни ради интереса државне безбједности, територијалне цјеловитости или јавног реда и мира, ради спречавања нереда или злочина, ради заштите здравља или морала, ради заштите угледа или права других, ради спречавања одавања повјерљивих информација или ради очувања ауторитета и непристрасности судске власти." Вијеће је у конкретном случају с једне стране имало у виду слободу говора и изражавања апеланта, а с друге стране циљеве успешног вођења кривичног поступка. У вези с тим, вијеће је указало да кривични поступак подразумијева одређене рестрикције у односу на оне против којих се води, међутим рестрикције у конкретном кривичном поступку, према оцјени вијећа, "не прелазе степен разумно неопходног за успешно вођење поступка" с обзиром на то да се наведена мјера забране односи на забрану комуникације с пританим и електронским медијима о чињеницама које се односе на овај кривични поступак. Имајући у виду наведену разлику, вијеће Суда БиХ је закључило да су изречене мјере забране адекватне сврси због које су изречене, те истовремено сразмјерне потреби заштите апелантових права и слобода, као и потреби да се он ограничи у својим правима само у оној мјери колико је потребно да се обезбједи неометано вођење предметног кривичног поступка. Вијеће је указало да ће се апеланту обезбједити фер и непристрасно суђење у складу с позитивним законодавством, Уставом БиХ и међународним актима и то његово право неће бити ограничено нити ускраћено због изречене мјере забране јер све евентуалне примједбе у погледу поступка расправиће се на главном претресу који је јаван и на којем слободан приступ имају и медији. Слједом наведеног, вијеће Суда БиХ је у складу с одредбом члана 321 ст. 2 и 3 ЗКПБиХ донијело одлуку као у изреци рјешења.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

14. Апелант сматра да му је оспореном одлуком повријеђено право на слободу изражавања из члана II/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као и право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције. Образлажући повреду наведених права, апелант је истакао да из оспореног рјешења произлази да је вијеће погрешно цијенило спорну апелантову изјаву од 5. марта 2020. године, те да је на основу произвољног закључка одредило мјеру забране којом је ограничило апелантово право да у јавности износи своје мишљење у погледу чињеница које се односе на предметни кривични поступак. У том смислу, апелант истиче да је вијеће Суда БиХ у конкретном случају потпуно произвољно цијенило релевантне чињенице, паушално и збирно наводећи апелантове констатације у медијском простору, које не одговарају стварном стању. У вези с тим, апелант наводи да је спорну изјаву "[...] оно су све глупости и небулозе које је тужитељца Мијовићка навела" дао 5. марта 2020. године за јавни сервис, за емисију "Дневник 2 - БХТ1", а након рочишта за изјашњење о кривници, осврћући се на оптужницу у погледу које се изјаснио да није крив. Апелант сматра да није злоупотријебио своје право, изнесећи било какве увредљиве или непримјерене констатације у погледу носилаца правосудних функција, како се то наводи оспореним рјешењем, већ је искључиво изнио вриједносни суд о чињеницама које су му оптужницом стављене на терет. У вези с тим, апелант сматра да је основно право оптуженог у кривичном поступку, у погледу чињеница из оптужнице, саопштавати их широј јавности, посебно у ситуацији када је шири јавност упозната с чињеницама као у конкретном случају. Апелант сматра да је управо из разлога појачаног јавног интереса за кривични поступак који се води против њега као јавне личности, дужности суда била да с појачаном

пажњом размотри све околности које би могле довести до ограничења апелантовог права на слободу изражавања.

б) Одговори на апелацију

15. Суд БиХ је у одговору на апелацију истакао да су у оспореном рјешењу наведени јасни, аргументовани и исцрпни разлози којим се суд руководио приликом његовог доношења, те да оспореном одлуком нису повријеђена апелантова уставна права на која је указао у апелацији.

16. Тужилаштво је у одговору на апелацију навело да оспореном одлуком није било кршења апелантових права на која се у апелацији позива и сматра да су наводи изнесени у апелацији неосновани, уз приједлог да се апелација одбије као неоснована.

17. У изјашњењу на одговоре на апелацију апелант је навео да остаје при својим наводима из предметне апелације.

V - Релевантни прописи

18. Закон о кривичном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09, 93/09, 72/13, 49/17 - одлука УСБиХ, 42/18 - рјешење УСБиХ, 65/18, 22/21 - одлука УСБиХ и 8/22 - рјешење УСБиХ)

У конкретном случају примјењује се неслужбени пречишћени текст Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09, 93/09, 72/13, 49/17 - одлука УСБиХ, 42/18 - рјешење УСБиХ и 65/18) сачињен у Уставном суду БиХ, који је важно у вријеме доношења оспорене одлуке, а који у релевантном дијелу гласи:

Члан 126.а став (1) тачка ц)

Остале мјере забране

(1) Када околности случаја на то указују, Суд може изрећи једну или више следећих мјера забране:

[...]

ц) забрану састајања с одређеним лицима,

[...]

19. Кривични закон Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18 и 46/21)

У конкретном случају примјењује се Кривични закон Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15 и 35/18) који је важно у вријеме доношења оспорених одлука, а који у релевантном дијелу гласи:

Злоупотреба положаја или овлаштења

Члан 220.

(1) Службено или одговорно лице у институцијама Босне и Херцеговине, које искориштавањем свог службеног положаја или овлаштења, прекорачивши границе свог службеног овлаштења или не извршивши своје службене дужности, прибави себи или другом какву корист, другом нанесе какву штету или теже повријеђи права другог, [...]

[...]

(3) Ако је кривичним дјелом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист у износу који прелази 50.000 КМ, починилац ће се казнити казном затвора најмање три године.

[...]

VI - Допустивост

20. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

21. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њом побива, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

22. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Суда БиХ број С1 2 К 034454 20 Кв 2 од 1. јула 2020. године против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорено рјешење апелант је примио 2. јула 2020. године, а апелација је поднесена 28. августа 2020. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки

формални разлог због којег апелација није допустива, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

23. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине и члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

24. Апелант сматра да му је оспореним рјешењем повријеђено право на слободу изражавања из члана II/3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, као и право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције.

Право на слободу изражавања

25. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

[...]

x) Слободу изражавања.

26. Члан 10 Европске конвенције гласи:

1. Свако има право на слободу изражавања. Ово право обухвата слободу сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мијешања јавне власти и без обзира на границе. Овај члан не спречава државе да захтијевају дозволе за рад радио, телевизијских и кинематографских предузећа.

2. Пошто остваривање ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву у интересу националне безбједности, територијалног интегритета или јавне безбједности, ради спречавања нерета или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања информација добијених у повјерењу, или ради очувања ауторитета и непристрасности судства.

27. Уставни суд подсјећа да право на слободу изражавања из члана 10 Европске конвенције спада у групу тзв. квалификованих права за која је карактеристично да се првим ставом дефинише само право, а другим ставом дефинишу се дозвољена мијешања и ограничења тих права, под условима прописаним другим ставом. Ова слобода се, уз ограничења из члана 10 став 2 Европске конвенције, не односи само на "информације" или "идеје" које су примљене позитивно или се сматрају неувредљивим или према њима нема става, већ и на оне које вријеђају, шокирају и узнемиравају (види Европски суд, *Selistö* против Финске, пресуда од 16. новембра 2004. године, апликација број 56767/00, став 46 и Одлука брј АП 1203/05 од 27. јуна 2006. године, тачка 42). Ова слобода, ипак, није апсолутна и може бити ограничена због околности и под условима наведеним у члану 10 став 2 Европске конвенције, под којима се јавна власт може мијешати у уживање слободе изражавања. Стога је кључна улога и задатак независног судства да у сваком појединачном случају јасно утврди границу између оправданих и потребних, те неоправданих и непотребних ограничења, која неки принцип потврђују као правило или га негирају као пуку декларацију.

28. Приликом испитивања кршења права на слободу изражавања, Уставни суд мора да одговори најприје на питање да ли постоји мијешање у апелантово право на слободу изражавања, па ако постоји, да ли је то мијешање било оправдано, односно: а) да ли је било "прописано законом", б) да ли је имало неки легитиман циљ и ц) да ли је било "неопходно у демократском друштву".

29. У конкретном случају апеланту је због основане сумње да је починио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 220 став 2 у вези са ставом 1 КЗБиХ изречена мјера забране састајања са одређеним лицима из члана 126а став 1 тачка ц) ЗКПБиХ. Према оспореном рјешењу, апеланту је забрањено контактирање са свим представницима принтиних и електронских медија о чињеницама које се односе на предметни кривични поступак, као и јавно обраћање у вези с овим поступком. Из наведеног слиједи неспоран закључак да је изреченом мјером забране дошло до мијешања у апелантово право на слободу изражавања.

а) Да ли је мијешање било "прописано законом"?

30. Уставни суд запажа да је мјера забране састајања с одређеним лицима, која је изречена апеланту, на начин описан у изречи оспореног рјешења, прописана чланом 126а став 1 тачка ц) ЗКПБиХ. Дакле, мијешање у конкретном случају је било у складу са ЗКПБиХ, који је јавно објављен у "Службеном гласнику БиХ", а текст закона је јасан, приступачан и предвидив.

б) Постојање легитимног циља

31. Што се тиче питања да ли је то мијешање у право из члана 10 Европске конвенције било "неопходно у демократском

друштву", Уставни суд запажа да је мијешање непобитно било с циљем прописаним ставом 2 члана 10 Европске конвенције, "спречавање нерета или криминала" у смислу те одредбе, дакле, да је постојао легитиман циљ за мијешање у апелантово право.

ц) Да ли је мијешање било "неопходно у демократском друштву"?

32. Основни принципи који се тичу питања да ли је мијешање у слободу изражавања "неопходно у демократском друштву" чврсто су утврђени у судској пракси Европског суда и могу се сумирати на следећи начин (види, између осталих, *Hertel* против Швајцарске, 25. август 1998, § 46, Извјештаји о пресудама и одлукама 1998-VI; *Steel and Morris* против Уједињеног Краљевства број 68416/01, § 87, ECHR 2005-II; *Mouvement raëlien suisse* против Швајцарске [GC] број 16354/06, § 48, ECHR 2012 (изводи)) и *Animal Defenders International* против Уједињеног Краљевства [GC] број 48876/08, § 100, 22. април 2013): "(i) Слобода изражавања један је од суштинских основа демократског друштва и предуслов за његов напредак, као и за самоиспуњење сваког појединца. На основу члана 10 става 2 примјењује се не само на 'информације' или 'идеје' на које се гледа благонаклоно или које се сматрају неувредљивим или неинтересантним већ и на оне које вријеђају, шокирају и узнемиравају. Такви су захтјеви плурализма, толеранције и широкоумности без којих нема 'демократског друштва'. Као што је истакнуто у члану 10, ова слобода подлијеже изузецима, који се [...] морају, међутим, строго тумачити, док потреба за било каквим ограничавањем мора бити увјерљиво утврђена [...]; (ii) Придјев 'неужна', у смислу члана 10 става 2 подразумева постојање 'хитне друштвене потребе'. Стране уговорнице имају одређено поље слободне процјене код утврђивања постојања такве потребе, које, међутим, иде руку под руку с европским надзором, обухватајући не само закон већ и одлуке којима се тај закон примјењује, па чак и оне које донесе независни суд. Суд је, дакле, надлежан да донесе коначну одлуку о томе да ли је неко 'ограничење' помирљиво са слободом изражавања које се штити чланом 10; (iii) Задатак суда, у извршавању његове надзорне улоге, није да замијени домаће надлежне органе већ да преиспита, у односу на члан 10, одлуке које су ти органи донијели у складу с дискреционим овлашћењем које уживају. То не значи да се кроз овај надзор искључиво утврђује да ли је тужена држава своје дискреционо право користила разумно, пажљиво и у доброј вјери. Суд, такође, мора испитати мијешање на које се подносилац представке жалио у свјетлу предмета у цјелини и утврдити да ли је то мијешање било "сразмјерно легитимном циљу који се тиме настојао постићи" и да ли су разлози које су домаће власти навеле као оправдање за то мијешање били "релевантни и довољни [...]". У том смислу, суд се мора увјерити да су домаћи органи власти примјенили стандарде који су били у складу с принципима садржаним у члану 10 и, осим тога, да су се ослањали на прихватљиву оцјену релевантних чињеница [...]."

33. Уставни суд подсјећа да је чланом 10 став (2) Европске конвенције предвиђено да свако ограничавање права на слободу изражавања буде "неопходно у демократском друштву" ради заштите одређених интереса. То значи да ограничавање права не смије прелазити преко оног што се сматра неопходним да би се заштитио одређени интерес. Суштински је важно да одређени циљ буде јасан, што значи да држава мора да буде у стању јасно указати на разлог ометања права и на који начин је то ометање допринијело постизању циља, у конкретном случају заштити угледа и ауторитета судске власти.

34. Уставни суд запажа да је Суд БиХ ограничење апелантове слободе изражавања у конкретном случају на начин на који је то учињено у оспореној одлуци (забраном контактирања апеланта с представницима медија о чињеницама које се односе на предметни кривични поступак и забраном јавних обраћања у вези с овим поступком) оправдао постојањем бојазни од утицаја на свједоке у конкретном предмету, контактирањем. При томе је Суд БиХ образложио да закључак о постојању ове бојазни поткрепљује анализа снимка - "видео-исјечак интервјуа оптужених Драгана Мектића и Едина Гарапљије, датог путем средстава јавног информисања - 'Дневник 2 - БХТ1'"; закључивши "да би управо овакви и/или слични апелантов медијски иступи у будућности могли код свједока створити висок ниво бојазни и страха, што би као директну последицу довело до застрашивања истих, па чак и њихов одсустанак од свједочења", цијенећи притом чињеницу да предложени свједоци тек треба да буду саслушани на главном претресу, те да је обавеза суда да им омогући да своје исказе дају слободно, без утицаја и притисака. Даље, образложио је да овај закључак произлази из изјашњења апелантовог браниоца о приједлогу Тужилаштва за одређивање мјера заштите, датог на рочишту од 18. јуна 2020. године, из којег, према мишљењу вијећа Суда БиХ, јасно произлази да "постоји чињеница свијести код одбране о потенцијалним негативним импликацијама које такве и сличне изјаве оптужених у средствима јавног информисања могу имати на успјешно вођење кривичног поступка". При томе је вијеће цијенило природу и ка-

рактер радњи за које се основано сумња да их је апелант предузео, што, према мишљењу вијећа, оправдава бојазан да би до таквог утицаја без примјене наведене мјере забране састајања могло доћи, а нарочито имајући у виду да је садржај исказа свједока, који својим исказима инкриминишу оптужене, након потврђивања оптужнице постао доступан одбрани. У вези с тим, Уставни суд указује да је апелант јавна личност - у вријеме доношења оспорене одлуке био је министар безбједности БиХ - и да се већ раније обраћао медијима у контексту предметног кривичног поступка, да је оспорена одлука донесена у кривичном поступку који је против њега вођен због постојања основане сумње да је извршио кривично дјело у вршењу своје службене дужности и да је тај поступак у вријеме доношења оспорене одлуке био у почетној фази, односно да свједоци још нису били саслушани.

35. Вијеће је у конкретном случају с једне стране имало у виду слободу говора и изражавања апеланта, а с друге стране циљеве успјешног вођења кривичног поступка, јасно указујући да кривични поступак подразумијева одређене рестрикције у односу на оне против којих се води, те да рестрикције у конкретном кривичном поступку, према оцјени вијећа, “не прелазе степен разумно неопходног за успјешно вођење поступка”. Уставни суд запажа да је све те околности вијеће Суда БиХ узело у обзир приликом доношења оспорене одлуке у конкретном случају и да је дало довољно јасне и аргументоване разлоге зашто су те околности одлучујуће за доношење оспорене одлуке у конкретном случају. Осим тога, Уставни суд запажа да се наведене мјере забране односе на забрану апеланту да комуницира с представницима принтиних и електронских медија само и искључиво о чињеницама које се односе на предметни кривични поступак, као и да се јавно обраћа у вези с овим поступком, док у свим осталим ситуацијама апелантово право на слободу изражавања остаје потпуно и загарантовано и он може слободно комуницирати с медијима. Такође, контрола оправданости наведених мјера забране ће се вршити свака два мјесеца. Стога, Уставни суд сматра да је изречена мјера забране била сразмјерна оправданом циљу којем се тежило, тј. “спречавању нереда или криминала”, те се може рећи да је била неопходна у демократском друштву каквом БиХ тежи.

36. Стога, Уставни суд закључује да није повријеђено апелантово право на слободу изражавања из члана II(3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције.

Остали наводи

37. Апелант сматра да му је оспореном одлуком повријеђено право на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције. Уставни суд запажа да апелант није *explicite* навео у вези с којим правима сматра да постоји кршење права из члана 13 Европске конвенције, али Уставни суд запажа да је апелант аргументацију о кршењу овог права засновао на истим наводима које је истакао у вези с правом из члана II(3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције, које је Уставни суд већ елаборирао у претходним тачкама ове одлуке и за које је закључио да су неосновани. С обзиром на то, Уставни суд сматра да су апелантови наводи о кршењу права из члана 13 Европске конвенције, такође, неосновани.

VIII - Закључак

38. Уставни суд закључује да није повријеђено апелантово право на слободу изражавања из члана II(3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције када је изречена мјера забране била сразмјерна оправданом циљу којем се тежило, тј. “спречавању нереда или криминала”, а тај разлог је неопходна мјера у демократском друштву каквом БиХ тежи.

39. Уставни суд закључује да не постоји кршење права на дјелотворан правни лијек из члана 13 Европске конвенције када апелант кршење наведеног права везује за кршење права на слободу изражавања, а Уставни суд је утврдио да наведено право није прекршено.

40. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

41. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мато Тадић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1135	Уредба о начину и поступку додјеле туристичких ваучера.....	1
1136	Одлука о утврђивању плате предсједника Владе Републике Српске и министара у Влади Републике Српске	5
1137	Одлука о измјенама и допуни Одлуке о одређивању приоритетних пројеката из Програма јавних инвестиција Републике Српске за финансирање из Буџета у 2022. години, са расподјелом средстава (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 9/22, 12/22, 14/22, 17/22, 19/22, 23/22, 30/22, 32/22, 33/22, 38/22 и 45/22).....	6
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника министра за друмски саобраћај у Министарству саобраћаја и веза	6
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за друмски саобраћај у Министарству саобраћаја и веза	6

МИНИСТАРСТВО ПОРОДИЦЕ, ОМЛАДИНЕ И СПОРТА

1138	Правилник о концесионим накнадама у области спорта	6
------	--	---

МИНИСТАРСТВО ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО

1139	Правилник о мјерилима за остваривање и финансирање програма подршке иновативном предузетништву и новим технологијама	7
------	--	---

МИНИСТАРСТВО ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ И МЕЂУНАРОДНУ САРАДЊУ

1140	Правилник о условима и начину коришћења буџетских средстава за финансирање рада представништва Републике Српске у иностранству	16
------	--	----

МИНИСТАРСТВО ПРИВРЕДЕ И ПРЕДУЗЕТНИШТВА

1141	Програм обуке за посреднике у поступку споразумног вансудског финансијског реструктурирања.....	18
------	---	----

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ

1142	Рјешење о престанку дужности члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој	21
1143	Рјешење о именовању вршилаца дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Добој	21
1144	Рјешење о престанку дужности члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека “Бождар Горажданин” Ново Горажде	21
1145	Рјешење о именовању вршилаца дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека “Бождар Горажданин” Ново Горажде	21
1146	Рјешење о престанку дужности члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи	21
1147	Рјешење о именовању вршилаца дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Берковићи	22
1148	Рјешење о именовању вршилаца дужности чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Станари	22
	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора ЈУ Народна библиотека Станари	22

МИНИСТАРСТВО ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ,
ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

1149	Рјешење о испуњености услова за обављање дјелатности из области заштите животне средине, број: 12-Е/18	22
------	--	----

МИНИСТАРСТВО ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

1150	Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за периодичне прегледе и испитивања средстава за рад, уређаја и опреме, средстава личне заштите на електроенергетским објектима, број: 05.04/310-320-1/22	23
1151	Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за минирање у рударству, број: 05.04/310-36-3/22	23

АГЕНЦИЈА ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Рјешење, број: 05-529-2/22	23
----------------------------------	----

УСТАВНИ СУД БиХ

Одлука о допуњивости и меритуму, број: У 9/22	23
--	----

Одлука о допуњивости и меритуму, број: АП 3206/20	27
--	----

ОГЛАСНИ ДИО	8 страна
-------------------	----------

**ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**
БАЊА ЛУКА

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб.
Телефон/факс: (051) 456-350
E-mail: sgrs.stamparija@slglasnik.org

ОБАВЈЕШТЕЊЕ

ЈУ Службени гласник Републике Српске врши стандардне графичке послове:

- Штампа **ЗЛАТОТИСКА** на производе као што су: захвалнице, признања, корице за књиге, каталози, рекламни материјал...
- Штампање свих врста књига и брошура,
- Штампање свих врста каталога, проспеката, часописа,
- Штампање свих врста плаката, флајера и другог рекламног материјала,
- Штампање свих врста образаца,
- Штампање свих врста картица у колору са холограмском заштитом,
- Штампање и нарезивање свих врста CD, DVD,
- Вршимо израду свих врста печата и штамбиља, а овлашћени смо и за израду печата са амблемом Републике Српске.

